

Celies, brālīti,
Aunies kājas,
Iesim Jānīti
Ielīgot!

Aicinām visus jāņubērnus Ilgot Piebalgā!

Tad nu saņemsimies un ielīgosim šogad Jāņus kā
pienākas - 23. jūnijā – pašā Ligo vakarā!

Plkst. 18.00 – aplīgošanās gājieni no Jaunpiebalgas
viena gala līdz otram. Sākuma punkts - Priēžu un
Loka ielas krustojums, beigu punkts brīvdabas estrādē
„Taces”. Aicinām piedalīties gājienā ikvienu jāņabērnū
latviskās noskaņās.

Plkst. 21.00 – ugunsкура svinīga iedegšana ar dziesmām,
sieru, alu, un citām Jāņu padarīšanām brīvdabas
estrādē „Taces”, kur lustīga dancošana līdz rīta gaismai!

Ieejas biļete: puīšiem –malkas pagaliņe
meitām – ziedu vainadziņš ☺

Bērni kā putnēni,
trausli kā eņģeļa mats,
dvēseli skar.
Un pirmoreiz -
pārkāps sliekšni,
iekāps rasā...

Dzimuši
Toms Zariņš,
Keita Rukmane,
Marta Irša.
Apsveicam vecākus!

Numurā
foto

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Norvēģijas pieredze
- Abrene
- Jāņu diena klāt
- Intervijas
- COMENIUS projektos
- Skolu ziņas
- Izlaidumi

Jūnijs

- * Jūnijā saulains laiks nes bagātu gadu, bet dubļains – bada gadu.
- * Mītrs jūnijs zīmējas uz labu bišu medus ražu.
- * Pērkons jūnijā kuplina druvas.
- * Ja vasara iesākas ar lietiem, tad tā beidzas ar sausumu un otrādi.
- * Ja pirms Jāņiem pērkons rūc pa nakti, tad būs neauglīga vasara.
- * Ja pavasarī lieli plūdi, tad vasarā karsts laiks un daudz kukaiņu.
- * Ja vasarā mušas nikni kož, tad būs lietus.

Dvīņi

(21.05. – 21.06.)

Vēzis

(22.06. – 22.07.)

Jūlijs –

Siena (Lapu) mēnesis

1. jūlijs – Imantdiēna – Latviešu mūzikas diēna.
1. jūlijs – Nacistiskās okupācijas sākuma diēna (1941).
2. jūlijs – Laidēne.
4. jūlijs – Ebreju tautas genocīda upuru piemiņas diēna (Jāizkar valsts karogs sēru noformējumā.)
10. jūlijs – Septiņi brāļi.
15. jūlijs – Latvijas un Vācijas mierlīguma diēna (1920).
18. jūlijs – Trešās padomju okupācijas sākuma diēna (1944).
25. jūlijs – Jēkabdiēna – Saimnieku diēna.
26. jūlijs – Annas diēna – Saimnieču diēna.

Augusts –

Rudzu (Suņu) mēnesis

10. augusts – Uguns diēna.
11. augusts – Latvijas brīvības cīnītāju piemiņas diēna, Latvijas un Padomju Krievijas mierlīguma diēna (1920).
15. augusts – Latgales Māra.
21. augusts – Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas diēna (1991).
23. augusts – Molotova un Ribentropa pakta noslēgšanas diēna (1939).
24. augusts – Bērtuļdiēna, Bišu svētki.
25. augusts – Dzērvē aiznes launagu.

Makšķerniekiem

Dienas, kad ķeras ļoti labi –

jūlijā – 1.; 2.; 11.; 12.; 13.; 14.; 15.; 16.; 17.; 30.; 31.
augustā – 10.; 11.; 12.; 13.; 14.; 15.; 16.; 28.; 29.

Dienas, kad ķeras labi –

jūlijā – 3.; 7.; 8.; 9.; 10.; 18.; 19.; 20.; 21.; 22.; 29.
augusts – 1.; 6.; 7.; 8.; 9.; 17.; 18.; 19.; 20.; 21.; 27.; 30.

(No "Makšķernieku gadagrāmatas 2007")

Cik krāšņi nesen ziedēja pienenes!
Visa pasaule dzeltena! Drīz vien jau
vējš dzenāja baltās pūkas. Kreimeņu,
ceriņu laiks...

Un noziedēšanai līdzī skumjas. Lai-
kam skumjas par ātri skrejošo laiku.

It kā nekas savādāks un tomēr katru
gadu no jauna. Un vai katrā pavasarī
neieraugām kaut ko citu? Vai šogad
pavisam citādi neziedēja ievas nekā
pagājušajā gadā? Vai pavisam citādi
neuzziedēja ceriņi, sviesta bungas, bez-
delīgactiņas?

Dabiskais ritms atkārtojas. No rīta
lec saule. Un diena garāka. Putni iz-
met lokus virs galvām un pazūd debe-
sīs. Grieze griež vēl skaļāk. Lai labība
briest! Pūce paslēpusies, lai cilvēks to
neredzētu. Mežirbju, rubeņu un med-
ņu „ģimeņu mieru” droši vien iztraucē
kāds makšķernieks. Uz īsu brīdi jāpār-
trauc dejojšana un dziedāšana savām
iecerētājām un pavasarim. Citi putniņi
apklust pavisam rūpju pārņemti. Bēr-
niņi jāpabaro. Putniem savas tradīci-
jas.

Cilvēkiem savas. Represēto cilvēku pie-
miņas laiks, tepat blakus izlaidumi...

Piekusis pogot lakstīgala. Jau gaisā
uzgavilēs „līgo”. Vai nav tā, ka gatavo-
šanās prieks skaistāks par pašu Līgo
dienu un Jāņiem?

Saprotu, cik liela patiesība Jāņa Sud-
rabkalna teiktajā: „Latvietis darbā un
atpūtā allaž gaišu sirdi klausījies cīruļa
dziesmā un centies iemācīties un patu-
rēt līdz vecumam viņa garu. Kad gaisā
pacēlušies maija cīruļi un ziemas nik-
nums un pirmavasara untumi uzvarē-
ti, latvietis jau senlaikus teicis: „Cīruļis
dziedāja, vasara nāca.””

Ielikās pīpenes krūzēs, Jāņu vainagi,
jāņuzāles un bērzi novītis, zemnieku
tīrumos visi atkal izbirs pļavās... Smar-
žos pēc vīstoša siena. Un līdzī siena
smaržai domas par apkūlībām..

Tādas pārdomas radās kādā agrā rīta
stundā, kad pienenes jau bija noziedē-
jušas... Un pilnos ziedos kreimenes.
Cilvēki vēl gulēja. Acis mazliet miklas,
laikam no spēcīgās kreimenišu smar-
žas.

Neskatos atpakaļ. Manā dvēselē vai-
rāk pieklauvē rītdiena. Jums dāvinu arī
savas skumjas, savu prieku un domas.
Doma ir viegla, vēl – vasara!

Lai arī Tev, lasītāj, jauka vasara!

Vēsma Johansone

Kalendāra lapa

Es noplēšu pa lapai kalendāru
Un raugos dienā aizgājušā klusi,
Jo līdzī laikam aizslīd dzīve mana,
Jau saules ritums sasniedz vakarpusi.

Vairs nav kur steigties pievakarē vēl
Un tālam ceļam nogurušās kājas aut.
Tik sapņos redzēšu vēl dzimtās mājas,
Kur vēlētos es katru koku skaut.

Bet dzīvē sapņus sasniegt gadās reti,
Nāk vilšanās un maldu ceļu posts.
Un, traucoties pa mūža krāču upi,
Tu nezini, kur apstāsies tavs plosts.

Un tāpēc sveicinu es katru rītu,
Kad jaunu ausmu saules stars sāk post.
Bet vakarā es pateicos par veiksmi
Tai dienai, kuras lapu plēšu nost.

„Grāvniekos” 2007. g. maijs
„Slēgu” Jānis

Demogrāfiskā situācija satrauc

Par māmiņām un bērniem un to so-
ciālpsiholoģisko stāvokli Latvijā raksta
speciāliste Sanita Aišpure: „Pēc Centrā-
lās statistikas pārvaldes datiem pēdējos
10 gados Latvijā ir pasliktinājusies so-
ciālā vide, samazinājies iedzīvotāju dzī-
ves ilgums, samazinājusies dzimstība
u.c. Pēdējos gados demogrāfiskā situā-
cija Latvijā bijusi nelabvēlīga – piecu
gadu laikā iedzīvotāju skaits samazinā-
jies vairāk nekā par 100 000. Vīriešu un
sieviešu skaita proporcija valstī ir 46 %
(vīr.) : 54% (siev). Mainījies iedzīvotāju
vecumsastāvs – 2003. gadā bērnu un
pusaudžu skaits vecuma grupā 0 – 14 g.
samazinājies par 16 327 bērniem (3,4
%). Pensijas vecuma iedzīvotāju LR ir
ievērojami vairāk nekā bērnu.

Laukos dzimstība ir samazinājusies
divkārt.

Kā viens no faktoriem, kas negatīvi
ietekmē dzimstības līmeni, tiek minēts
reproduktīvā vecuma (15 – 49 g. v.) sie-
viešu skaita samazināšanās, it īpaši 20 –
29 g.v. Laika posmā no 2001. gada sie-
viešu skaits šajā vecumgrupā (20 – 29
g.v.) samazinājies par 30 400, jo pirms
20-29 gadiem statistiski, proporcionāli
vairāk dzima zēni.”

Jaunpiebalgas pagasta dzimtsarakstu
nodaļā laikā no 2002. gada līdz 2006.

gadam, t.i., 5 gadu laikā reģistrēti 84
bērni: 33 zēni un 51 meitenīte; no tiem
laulībā dzimuši – 42 bērni, ar paterni-
tātes noteikšanu 29 bērni, bet 13 bērni
sievietēm, kuras nesastāv laulībā.

2004. gadā katram ceturtajam mazu-
lim vecāki izvēlējās divus vārdus, bet
pēdējos gados vecāki mazuļiem dod
vienu vārdu. Jaunie vecāki dažkārt pat
vēlas trīs vārdus, bet Latvijā drīkstam
reģistrēt bērnam tikai divus vārdus.

No reģistrētiem 84 bērniem 14 mazu-
ļu ģimenes nedzīvo Jaunpiebalgā. Dažas
ģimenes no tām devušās darba meklē-
jumos ārzemēs. Citas ģimenes aizgāju-
šas prom no Jaunpiebalgas tāpēc, ka sa-
mazinās darba vietas un uz vietas jaunu
pietiekami atalgotu darbu, lai uzturētu
ģimeni, atrast neiespējami.

Pēdējo piecu gadu laikā aizsaulē aiz-
gājuši 147 iedzīvotāji, t.i., par 63 cil-
vēkiem vairāk nekā dzimuši. Pārsvārā
gados vecāko mirušo diagnozes – sirds
un asinsvadu kaites. Tomēr Jaunpiebal-
gā arī jauni cilvēki miruši – pārsvārā
gājuši bojā autoavārijās.

2007. gada pirmajā pusgadā reģistrē-
ti 8 bērniņi, bet miruši – 14 jaunpiebal-
dzēni.

Baiba Ābelniece, Jaunpiebalgas
pagasta dzimtsarakstu nodaļas vadītāja

Norvēģijas piezīmes

Brauciena mērķis un apskates vietas
Ostfordas reģiona pašvaldības Norvēģijā un Cēsu rajona padome ir sadarbības partneri. Bija no Ostfordas reģiona viesi Cēsu 800 gadē. Tad šogad uzaicināja atbildes vizītē, un mums, rajona deputātiem, bija iespēja iepazīties ar darbu Norvēģijā.

Mēs bijām Oslo un Norvēģijas dienvidaustrumu virzienā no Stokholmas, gandrīz līdz Zviedrijas robežai. Bijām Spidbergas komūnā, kas ir Straupes sadarbības partneri, apmeklējām skolu, bērnudārzu.

Statistika

Norvēģijā ir 4,6 milj. iedzīvotāju. Teritorija aizstiepjas pat aiz polārā loka. Dienvidu daļa un dienvidrietumu daļa blīvi apdzīvota, kā jau tas raksturīgi kalnu iekļautām vai kalnos izstieptām valstīm. Norvēģija sadalīta 19 reģionos, izveidota 431 pašvaldība. (Latvijā: 26 rajoni, 7 lielās pilsētas, 53 pilsētas, 441 pagasts, 29 novadi.) Braucienā iepazīties ar Norvēģijas parlamentu, kurā strādā 169 deputāti. Valdībā ir 18 ministrijas, tikāmie ar deputātiem, kuri strādā pašvaldību komisijās. Līdzīgi kā pie mums ir vairākas partijas, kuras neveido vairākumu, veido koalīcijas.

Laiks

Pirmās dienas lija, divas dienas labs laiks.

Neatkarīga valsts

Ņemot vērā to, ka Norvēģija bagāta ar zemes resursiem – naftu, tā ir ekonomiski neatkarīga. No 1814. gada – vēsturiski neatkarīga. Līdz tam bijusi gan Dānijas province, arī Zviedrijas pārvaldībā.

Deputāti un partijas

Jāatzīmē, ka līdzīgi kā pie mums, arī mazajā pašvaldībā, kuru apmeklējām, darbojas 21 deputāts no 7 partijām.

Septembrī ir visu līmeņu pašvaldību vēlēšanas. Līdzīgi kā pie mums – ik pa četriem gadiem. Parlamentu viņi vēl divus gadus vēlāk. Kandidāti zināmi jau no aprīļa mēneša. Tiek vētīti pamatīgi.

Kas kopīgs un kas atšķirīgs?

Norvēģija ir vizuāli ļoti simpātiska zeme, labi apstrādāti lauki, augsta

zemkopības kultūra. Visi ceļi, izņemot mājas ceļus, mežu ceļus, asfaltēti. Ir daudz būvmateriālu. Kalnos klintīs drupina šķembas, oļus. Tā notiek ceļu paplašināšana, otru joslu veidošana, jaunu tiltu būvēšana. Nav nesakārtotu īpašumu, piedrazotu ceļmalu, piegružotu mežu. Tādus tur neredz. Visur ir tīrs un kārtīgs. Viņi uzskata pašu par sevi saprotamu, ka tā jābūt...

Nav saprotams, kā politiķi, kāda partija var dalīt līdzekļus kādiem konkrētiem nelieliem objektiem. Tur veido koalīcijas blokus un domā par līdzekļiem, piemēram, sociālās jomas uzlabošanu kādā reģionā. Mūsu valstī nav ilgtermiņa prognozes un virzības. Reģionālā aģentūra Latvijā vienmēr atbild ar pretjautājumu – cik finansēsiet paši?

Pilsētā Ostvaldā ir daudzstāvu mājas, bet daudzās vietās nav daudzstāvu ēku, ir tikai privātās mājas, kuras ļoti sakoptas. Celtniecības izmaksas arī mums tuvojas Norvēģijas izmaksām, tikai algu ziņā ir atšķirība. Tomēr vēlreiz jāuzsver būtiski atšķirīgais. Naftas tirgus dara šo zemi bagātu. Līdz ar to Norvēģija ES tirgū konkurētspējīga neatkarīga tirgus partnere.

Izglītības sistēma un eksperimentālais bērnudārzs

Norvēģijā izglītības sistēma atšķiras gan ar finansējumu, gan arī sadalījumu. Skolotāju algas, pensionātu darbinieku algas ir pašvaldības pārziņā. Bet

vietējai Spitsbergas pašvaldībā strādā 300 darbinieku – skolās, pensionātā... Reģionā atrodas divas skolas ar skolēniem no 1.-7.klasei un viena skola ar skolēniem no 7. līdz 10. klasei. Ir sadalīts, ko finansē reģionālā pašvaldība un ko vietējā pašvaldība.

Redzējām jaunu 2003. gadā uzbūvētu skolu, kura izmaksāja ap 30 milj.. Viens kvadrātmeters maksā aptuveni 4000 latu. Pārdomāta skola daudz labāk nekā Cēsu pamatskola, kura mums tiek rādīta kā brīnums.

Vienā no Spitsbergas pašvaldības bērnudārziem eksperimentālā grupa.

No rīta atved, vakarā aizved. Bērni visu dienu darbojas brīvā dabā. To paskatījāmie ar interesi. Bērniem mežā ir visādas būdas, bluķi, kur nodarboties visu dienu. Redzējām, kā viņi pārģērbās lietus izturīgās drēbēs, un prom uz mežu. Neticētu, ja man kāds to stāstītu. Mēs patrāpījāmie tieši lietainā laikā un to visu redzējām. Bērni nošķiedušies ar dubļiem, bet smaids līdz ausīm. Viņi pavada brīvā dabā 11 mēnešus, arī ziemā. Pusdienas arī ēd uz vietas. Izvāra tēju, līdzī maizītes, – tā arī visa ēšana. Tādu pusdienlaiku arī neguļ kā pie mums. Arī bērnodārzā nav ekskluzīvu gultu, bet brīva griba: citam gultiņa, citam stūrī matracis...

Ir bērni, kuriem skolā grūtāk. Redzējām, kā 15 - gadīgiem radīta iespēja strādāt vienu dienu nedēļā. Tur bija iegādātas normālas iekārtas kokapstrādei, un skolēni labprāt darīja visus darbus, līdz galā sagatavoja mēbeli. To pārdod, saņem naudu. Apgūst visas izmaksas... Tas viss ar pašvaldības iniciatīvu.

Arī mums Piebalgas skolā vācieši uzdāvināja darbagaldus, varētu notikt kas līdzīgs. Kāda meitene sev uzšuva izlaiduma kleitu... Tās jau ir lietas, kuras jāsaskata.

Par naudu

Ar norvēģiem nav ētiski runāt par naudu. Ja runājam par konkrētu, piemēram, cik izmaksā viena gulta slimnīcā vai tml, viņi pateiks, bet, ja prasīsi, – cik saņem lielu algu, tad – neatbildēs. Šādus uzdotos jautājumus uzskata par nepieklājīgiem. Valsts vai pašvaldību budžetu skaitļus gan paskaidro.

Tie, kas ceļojuši vai citādi apmeklējuši Norvēģiju, zina, ka veikalos preces ir dārgākas nekā pie mums. Bet skaidrs, ka finanses nav salīdzināmas – algas arī daudzreiz lielākas. Mums gan dienas bija noslogotas, ka nebija laika staigāt pa veikaliem.

Spidbergā, kurā ir 5000 iedzīvotāju, budžets ir 25 miljoni eiro. Jaunpiebalgai vajadzētu tādā gadījumā būt 9 miljoniem eiro. Tad mums nevajadzētu ne no viena aizņemties, skaidrs, ka pie šādām naudām dzīves līmenis ceļas. Tomēr jāatzīmē galvenais pamats un atšķirība – nav mums tādu dabas resursu, ar ko pelnīt šādu naudu. Viņi var atļauties par kausu alus maksāt 5 latus, krūzīte kafijas – 2,5 Ls. Restorānā otrais ēdiens maksā 20 līdz 25 Ls. Tas jau gan nav nekas pārsteidzošs, arī Rīgā ir sastopamas šādas ēstuves. Tikai atšķiras, kas to var vai nevar at-

ļauties.

Pansionāts

Pansionāts, kuru redzējām, – tas bija kaut kas īpašs. Iekārtojums, apkalpošana. Cilvēki, kuri pa dienu darbojas un atnāk, tādi, kuri dzīvo uz vietas 36 iemītnieki, bet apkalpojošais personāls trīs reizes lielāks.

Izklaide

Apmeklējām Viduslaiku svētkus.

Mūsu grupa gatavojāmie, ka svētki 10000 cilvēkiem..., ka tie būs ļoti grandiozi, bet nebija tā, kā domājām.

Protams, ka bija viduslaiku tērpos, apmetņos, rādīja uzdevumu par viduslaikiem, par karaļiem. Iesaistīti bērni, nepilnu stundu garš uzvedums. Protams, ka bija interesanti, bet nav viņiem amatniecību tradīciju, kā mums.

Edsbergas mērs bija uzskatījis par savu pienākumu, ka teiktais jātulko. To veica latviešu meitene Ilze, kura jau 6 mēnešus ieprecējusies Norvēģijā un strādā.

Arī, cienājot mūs, varēja manīt – it kā no vienas puses – smalki, bet no otras puses – vienkārši. Uz ziemeļbrieža cepeti vienkārši uzaicināja: „Sēžamies pie galda un ēdisim aļņa cepeti!”

Pierakstīja **Vēsma Johansone**

Par Abreni

Abrupe, Abrene tie ir latviešu tautai svēti vārdi, jo to sakne ir abra un abrā tiek gatavota maize, kura mūsu tautai vienmēr ir bijusi svēta. Ja Abrupi šodien neviens vēl neapdraud, tad uz Abreni savas teritoriālās pretenzijas ir izteikusi mūsu lielā kaimiņvalsts Krievija, un arī lielākā daļa mūsu parlamenta deputātu neiebilst pret šīs senās latviešu teritorijas iekļaušanu Krievijas sastāvā uz mūžīgiem laikiem. Bet ko viņi zina, un ko zinām mēs par šo vairāk kā 12 tūkstošus kvadrātkilometru lielo zemes gabalu Latvijas austrumos? Abrene bija letgaļu cilšu apdzīvotās zemes Adeles sastāvdaļa, kurai rietumos atrodās cita letgaļu zeme Tālava. Zemes aiz Tālavas tad arī sauca par vietu Pietālavas, tāpat kā zemes pie Balgas upītes sauca par Piebalgu. Savukārt krievi visu, kas viņiem liekas nesaprotams vai grūti izrunājams, rusificē, un tāpat kā

šeit kaimiņos Āboli ir kļuvuši par Boļiem, Puķes par Pūķiem, arī Pietālava pārkrievošanas rezultātā ir kļuvusi par Pitalovo. Vēl jau neesam aizmirsuši tos laikus, kad arī Rīgā Dzirnavu iela tika dēvēta par Meļņičnuju un Dzegužkalns par Kukuškinu. Pat līgo dziesmu „Sit, Jānīti, vara bungas” mēģināja dziedāt kā „bei, Ivan, baraban”. Tāpat, kad 1944.gada rudenī krievu zaldāti te pat Liezēres pusē tujājuši pēc ceļa uz Piebalgu un vietējie iedzīvotāji kā nu mācējuši esot tiem skaidrojuši, ka tā esot aiz Kujas upe, („za Kujai”), tad šie grābstījušies gar saviem stroķiem un draudējuši visus apšaut. Beidzot ar lielām grūtībām tomēr izdevies tiem stubņiem apskaidrot, ka Kuja ir upes nosaukums Latvijā un tai nav ne mazākā sakara ar to vietu, kur viņi parasti sūta viens otru. Varbūt arī tagad vajadzētu apskaidrot mūsu kaimiņvalsts vadītā-

jiem, ka Pietālava nav Pitalovo tāpat kā Kuja nav tas, ko viņi biksēs nēsā. Tātad iznāk, ka vēsturiski, etniski, lingvistiski un, pamatojoties uz 1920.gada Latvijas –Krievijas Miera līgumu mums ir gan juridiskas, gan morālas tiesības uz Abrenes aprīņķi.

Diemžēl tur tagad atrodas Krievijas armija, un, kā norāda mūsu valsts prezidente, tad vienīgais veids kā atgūt Abreni ir militārais risinājums. Šeit gan jāpiebilst, ka tad Latvijas armijai radīsies grūtības saplānot bruņutanku galvenos virzienus. Vajadzēs izlemt, vai divus tankus sūtīt Abrenes virzienā un vienu uz Augšpili vai ar visiem trim plašā frontē doties uz priekšu. Tomēr šāda militārā ofensīva panākumus nesolot un atliekot vienīgi atdot šos 2 procentus Latvijas teritorijas Krievijai ar cerību, ka vairāk gan viņi neprasišot.

Tomēr, pirms pieņemt galīgo lēmumu, varbūt mazliet nopietnāk parauzsisimies Abrenes vēsturē. Līdz 13.gadsimta sākumam šeit atradās senlatviešu [letgaļu] zeme Adele ar nocietinātu pili Abreni tās centrā. 1218.gadā senkrievu [kriviču] sirotāji Abrenes koka pili nodedzināja, un Adeles iedzīvotāji sāka meklēt vāciešu palīdzību. No 1224.gada līdz 1431.gadam vācieši paturēja Abreni savā ietekmes sfērā, tomēr nākamās 50 gados krievi pamazām iekaroja šo teritoriju, ieviešot tur pareizticību un veicot rusifikāciju. Tā, piemēram, senlatviešu Augšpils tika pārkrievojota un nosaukta par Višgorodu. Tomēr, par spīti piespiedu asimilācijai, daļa šī novada iedzīvotāju turpināja runāt latgaliešu valodas izloksnē, un, paskatoties senās, ap 20.gs. sākumā izdotās, kartēs vēl var atrast apdzīvotu vietu nosaukumus ar latvisko cilmi – Brenci, Druviņi, Pureņi, Smaļi, Staši, Žuguri utt. 1918.gada 18.novembrī, kad notiek Latvijas Republikas proklamēšanas akts, tur tiek norādīts, ka Latvija ir valsts, kas apvieno ETNOGRĀFISKĀS robežās Vidzemi, Kurzemi un Latgali. Tai laikā Abrene līdz pat 1920.gadam atradās Krievijas Pleskavas guberņas teritorijā. 1920.gadā pēc Latvijas armijas spēcīgas ofensīvas Rīgā 11.augustā starp Latviju[LR] un Krieviju[KPFSR] tika noslēgts Miera līgums, kurā bija teikts, ka Krievijas puse bez ierunām atzīst Latvijas valsts neatkarību, patstāvību un suverenitāti un labprātīgi un uz MŪŽĪGIEM laikiem atsakās no visām suverēnām tiesībām, kuras piederēja Krievijai attiecībā uz Latvijas tautu un ZEMI. ...no agrākās piederības pie Krievijas, Latvijas tautai un zemei nebija nekādas saistības attiecībā uz Krieviju.

Pamatojoties uz Miera līgumu, Latvijas robežas ar Krieviju tika noteiktas pamatā pēc etnogrāfiskā principa pa Daugavpils, Rēzeknes un Ludzas apriņķu austrumu robežu. Kā izņēmums Latvijā tika ietilpināta daļa no Vitebskas guberņas Drisas apriņķa, kur tagad atrodas Piedrujas, Indras un Robežnieku pagasti, kā arī daļa Pleskavas guberņas Ostrovas apriņķa [senā Abrenes apkaimē], jo tika uzskatīts, ka šeit dzīvo pārkrievoiti latgalieši un līdz ar to šīs teritorijas piekriti Latvijas valsts Latgales novadam. Jābrīnās, kāpēc gan netiek izteiktas teritoriālās pretenzijas arī uz

daļu bijušās Vitebskas guberņas [Piedruja, Indra, Robežnieki]? 1925.gadā Ludzas apriņķa ziemeļu daļā izveidoja Jaunlatgales apriņķi, kuram 1938.gadā atdeva senlatviešu nosaukumu Abrene, un šeit izveidoja Augšpils, Gauru, Kacēnu, Linavas, Purvmalas un Upmalas pagastus. 1940.gadā 17.jūnijā notika Latvijas okupācija, kurā pēc staļinskā principa - nav svarīgi, kā vēlē, svarīgi ir, kā saskaita – tika izvēlēta Tautas Saime, kura tā paša gada 21.jūlijā vienbalsīgi lūdza uzņemt Latvijas Padomju Republiku PSRS sastāvā.

Maskavas lielvara bija tik laipna un atsaucīga, ka 1940.gada 5.augustā Latvija tika iekļauta PSRS sastāvā kā Latvijas padomju sociālistiskā republika [Latvijas PSR]. Atkal sākās jauna Abrenes apriņķa rusifikācija. Latviešu un jaukto tautību skolas tai pašā gadā tika pārveidotas par krievu skolām. Augšpils pagasta Silvanu un Puņinas ciemos jau 1941.gada sākumā tika izveidoti kolhozi. Visas šīs darbības rezultātā Abrenes apriņķi strauji mainījās iedzīvotāju etniskais sastāvs. Ja pēc 1938.gada datiem šeit dzīvoja 55 procenti latviešu un 41,7 procenti krievu, tad 1945.gadā latviešu tautības iedzīvotāji sastādīja vairs tikai 12,5 procentus, bet krievi jau sasnieguši 85,5 procentus.

Vācu laikā no 1941.gada līdz 1944.gadam jautājums par Abrenes teritoriālo piederību netika apskatīts, bet (pēc otrreizējās Sarkanās Armijas ieņākšanas Latvijā) Latvijas PSR Augstākās padomes Prezidijs savā 1944.gada 22.augusta lēmumā lūdza PSRS Augstāko Padomi nodot Krievijai – ABRENI UN DAŽUS TĀS PAGASTUS. Pats par sevi saprotams, ka Maskavā ne tādu Abreni zināja, ne pazina. Tāpēc PSRS AP Prezidija dekrētā – „Par Pleskavas apgabala izveidošanu KPFSR sastāvā” - tika noteikts, ka no Latvijas PSR atdalāmi un Pleskavas apgabālā iekļaujami VIŠGORODAS, KAČANOVAS un TOLKOVAS pagasti. Šeit tad rodas jautājums, kur atrodas pagasti ar tādiem nosaukumiem? Katrā ziņā var droši apgalvot, ka Latvijas teritorijā šādi pagasti nekad nav bijuši. Atlikusi zemes platība tika apvienota PITALOVAS rajonā. Arī tas nedod nekādu skaidrojumu kur palika ABRENE un seši tās pagasti [AUGŠPILS, GAURU, KACĒNU, LINAVAS, PURVMALAS, UPMALAS]. Minētāja

PSRS AP Prezidija dekrētā šādi vietu nosaukumi nav minēti.

Atjaunojot Latvijas Republikas 1990.gada 4.maija Neatkarības deklarācijā tika paziņots, ka atjaunota Latvijas Republikas Satversmes 1.,2.,3.un 6.panta darbība, kurā noteikts, ka Latvijas valsts teritoriju sastāda zemes – starptautiskos līgumos noteiktās robežās. Tātad arī robežās, kuras ir noteiktas, pamatojoties uz Latvijas - Krievijas 1920.gada Miera līgumu. Vēlāk, 1992.gadā, Latvijas AP pieņēma lēmumu – „Par Abrenes pilsētas un sešu Abrenes apriņķa pagastu aneksijas neatzišanu”. 1997.gadā 7.augustā Latvijas valdība parafēja, un 9.decembrī Ministru kabinets apstiprināja Krievijas – Latvijas robežlīguma projektu, kurā tika norādīta pašreizējā pastāvošā robeža [de facto] bez Abrenes. 2005.gadā Latvijas valdība paziņoja, ka pievieno šim projektam vienpusējo deklarāciju ar atsauci uz 1920.gada Miera līgumu, bez kādām atrunām par Abrenes teritoriju. Tomēr arī šādu līgumu Krievija atteicās parakstīt. Šobrīd valdība ir saņēmusi Saeimas atļauju noslēgt robežlīgumu ar Krieviju, kurā par pamatu ir ņemts 1997.gadā parafētais robežlīguma projekts bez kādām atsaucēm un norādēm uz nelikumīgi saagrābtām Latvijas teritorijām.

Ko tagad darīsim? Vai nu mums atliek klusējot noraudzīties, kā tiek zaudētas mūsu valsts teritorijas un pašiem doties vergu darbos uz Īriju, Vāciju vai kur citur, un tādā veidā kļūt par klaidoņiem jeb, smalki izsakoties, par klaida latviešiem? Vai arī izteikt savu attieksmi un nebaidīties pateikt, ka mēs nepiekrītam šādam robežlīguma risinājumam, jo līdz šim laikam nepastāv neviens juridiski korekts akts, kurš pagērētu nodot šīs senlatviešu zemes Krievijai. Ja tas ir tik nepieciešams un to no mums pieprasa visas lielvaras, tad tāds jautājums ir jāizlemj tautas nobalsošanā - referendumā. Un ja arī tad paliksim mazākumā, atcerēsimies, ka pulkvedis Oskars Kalpaks Latvijas atbrīvošanas cīņas sāka ar 200 karavīriem, kuri prata aizraut līdzī sev pārējo tautu un izcīnīt brīvu un neatkarīgu Latvijas valsti ar Abrenes apriņķi tās austrumos.

Jānis Mājenieks - "Grāvniekos"
*Izmantotā literatūra - J.Iesalnieks
„Abrene un tās nozaģšanas vēsture”*

Par meža ugunsdrošo laikposmu

Katru gadu, iestājoties karstam un sausam laikam, atgādīnām visiem pagasta iedzīvotājiem par ugunsdrošības noteikumiem, kas jāievēro, uzturoties mežā.

Šogad Valsts meža dienests, ar 2007.gada 11.aprīļa rīkojumu Nr. 127 "Par ugunsdrošo laikposmu", ir noteicis visā valsts teritorijā meža ugunsdrošo periodu, **sākot no 16.aprīļa.**

Tas nozīmē, ka ir aizliegts:

1. Kurināt mežā un purvos ugunscurus, izņemot atbilstoši ierīkotās vietas.

2. Atstāt ugunscurus bez uzraudzības. Atstājot ugunscura vietu, lai novērstu ugunsgrēka izcelšanās iespēju, uguns jānodzēš, līdz pilnīgi izbeidzas gruzdēšana.

3. Dedzināt mežā un purvos rūpniecības, celtniecības un sadzīves atkritumus, kā arī ciršanas atlikumus.

4. Nomest mežā un purvos vai uz ceļiem, kas šķērso tos, degošus vai gruzdošus sērkokociņus, izsmēkus vai citus degošus vai gruzdošus priekšmetus.

5. Braukt ar mehāniskajiem transportlīdzekļiem pa mežu un purviem ārpus ceļiem, izņemot gadījumus, kad tas nepieciešams ugunsgrēka dzēšanai, palīdzības sniegšanai nelaiemes gadījumos un meža apsaimniekošanas vajadzībām.

6. Eksploatēt mežā, purvos vai uz meža ceļiem transportlīdzekļus un citus mehānismus bez dzirksteļu slāpētājiem.

7. Bez saskaņošanas ar valsts mežniecību veikt jebkurus dedzināšanas darbus, kas rada lielus dūmus un var maldināt uguns novērošanas torņu dežurantus.

Ko mūspuses ļaudis cenšas neievērot?

Pirmkārt, daudziem patīk pie savām mājām dedzināt dažādus atlikumus, piemēram, veco sienu vai citus atkritumus, rodas lieli dūmi, bet ar Jaunpiebalgas uguns novērošanas torņa dežurantu dedzināšanas darbi nav saskaņoti, rezultātā – braucam un meklējam, kas notiek, kur deg.

Otrkārt, ceram, ka avizīti izlasījis visi ogotāji, kuriem patīk smēķēt. Ceram, ka viņi savus cigarešu izsmēkus un sērkokociņus **nekad nemetīs mežā zemē**, ne tad, kad vasaras karstumā un sausumā viss zem kājām čaukst, ne arī rudens pusē, brūklenes lasot. Jo arī rudens dažreiz ir mājīgs – it kā salnas, bet pa dienas vidu mežs sauss. Uz ogotāju sirdsapziņas gulstas daži meža ugunsgrēki gan 2002.gada septembrī, gan 2006.gada vasarā.

Treškārt, atstāt ugunscurus bez uzraudzības – tas nav sevišķi prātīgi, jo uzpūš vējš, sakarsē saulīte un ugunskurs jau izpleties, teiksim, pa visu izcirtumu. Meža ugunsdrošajā laikposmā dedzināt ciršanas atlikumus atļauts tikai zemas meža ugunsbīstamības apstākļos un ar valsts mežziņa katrreizēju atļauju.

Ikviena cilvēka pienākums ir nekavējoties par ugunsgrēku paziņot ugunsdzēsības dienestam, bet par meža ugunsgrēku – arī Valsts meža dienesta struktūrvienībai, nosaucot objekta adresi, ugunsgrēka izcelšanās vietu, savu vārdu, uzvārdu un tālruna numuru.

Jaunpiebalgas uguns novērošanas tornis – tālrunis 4162149,

Piebalgas mežniecība – tālrunis 4162164, mežzinis 26426154.

Visiem Līgo vakarā skaistus ugunscurus un Jāņugunis!

Piebalgas mežniecība

AR LABĀM UN TEICAMĀM SEKMĒM 2006./2007.m.g. PABEIGUŠI

Karina Astašova – 5. kl.	Lāsma Tinkuse – 7.b kl.
Elvis Elksnis – 5. kl.	Agnese Vietniece – 7.b kl.
Jana Kiščenko – 5. kl.	Aiga Dzenža – 8.a kl.
Viktorija Postolati – 5. kl.	Alise Ozola – 8.a kl.
Lelde Putniņa – 5. kl.	Daumants Lūsa – 8.a kl.
Sigita Razminoviča – 5. kl.	Zelda Althabere – 8.b kl.
Kristīne Seržāne – 5. kl.	Guna Maļugina – 9.a kl.
Kristiāna Skoboļeva – 5. kl.	Rasa Ontužāne – 9.a kl.
Justs Viķelis – 5. kl.	Sandris Rubenis – 9.a kl.
Atis Grīnbergs – 6.a kl.	Tomass Ulmis – 9.a kl.
Lauma Makare – 6.a kl.	Ieva Jakobija – 9.b kl.
Jānis Podiņš – 6.a kl.	Baiba Podiņa – 9.b kl.
Līga Alksnīte – 6.b kl.	Jānis Seržāns – 9.b kl.
Aivis Sietiņš – 6.b kl.	Toms Vanders – 9. b kl.
Agnese Smilga – 6.b kl.	Iveta Zaķe – 9.b kl.
Rūdolfs Kalniņš – 6.b kl.	Liene Šakina – 10. kl.
Zane Alksnīte – 7.a kl.	Evita Rusova – 10. kl.
Sabīne Rubene – 7.a kl.	Ieva Lorence – 10. kl.
Armands Dzenža – 7.a kl.	Kristaps Lācgalvs – 10. kl.
Lāsma Alksnīte – 7.b kl.	Nora Cābe – 11. kl.
Alise Apsīte – 7.b kl.	Ilgvalds Ivanovs – 11. kl.
Sandra Briede – 7.b kl.	Eva Matisa – 11. kl.
Matiss Elksnis – 7.b kl.	Madara Ontužāne – 11. kl.
Natālija Jankovska – 7.b kl.	Kristīne Tenisone – 11. kl.
Krista Krūmiņa – 7.b kl.	Katerīna Ahmetova – 12. kl.
Mārtiņš Kīķeris – 7.b kl.	Elīna Poste – 12. kl.
Sintija Posse – 7.b kl.	Ieva Zariņa – 12. kl.

Skolas ziņas

❖ Konkurss „Piebalgas Zeltene”- Vecpiebalgā

Inese Kustova – 8. b kl.

Rūta Kazerovska – 8.a kl.

Alise Ozola – 8.a kl.

Aiga Dzenža – 8.a kl.

sk. M. Apsīte

❖ Konkurss „Raibie cimdi”

Lāsma Alksnīte - 7.b kl.– 1. vieta

Alise Ozola – 8.a kl.

Kristīne Kustova – 7.b kl.

Natālija Jankovska – 7.b kl.

Agnese Vietniece – 7.b kl.

sk. M. Apsīte

❖ Distanču slēpošana

Henrijs Eglītis – 8.a kl.

Daumants Lūsa – 8.a kl. – 1. vieta

Mārtiņš Smilgins – 8.a kl.

Pēteris Beķeris – 9. b kl. – 1. vieta

sk. V. Skrebelis

❖ Dažādās sporta sacensībās aktīvi piedalījās

Kristiāna Skoboļeva – 5. kl.

Atis Grīnbergs – 6.a kl.

Tomass Ulmis – 9.a kl.

sk. V. Skrebelis

❖ **ZAAO konkurss „Apsveikuma kartiņa par tīru vidi”**

Karina Astašova – 5. kl.
Lelde Putniņa – 5. kl.
Viktorija Postolati – 5. kl.
Dana Timofejeva – 6. b kl.
Linda Astašova – 7. a kl.
Natālija Jankovska – 7. b kl.
Jana Zaviša – 7. b kl.
Alise Ozola – 8. a kl.
Aiga Dzenža – 8. a kl.
Madara Kārklīņa – 8. b kl.
sk. B. Kalniņa

❖ **Plakātu konkurss „Nediedzini kūlu”**

Dana Timofejeva – 6. b kl.
Kristīne Ābelniece – 7. a kl.
Sintija Posse – 7. b kl.
Krista Krūmiņa – 7. b kl.
Matīss Elksnis – 7. b kl.
Natālija Jankovska – 7. b kl.
Inese Kustova – 8. b kl.
Madara Grīvāne – 8. b kl.
Katrīna Laukubriede – 8. b kl.
sk. B. Kalniņa

❖ **Zīmējumu konkurss „Krāsojamā grāmatīņa – Atkritumi”**

Līga Alksnīte – 6. b kl.
Aivis Sietiņš – 6. b kl.
Sandis Pundurs – 6. b kl.
Ivo Mačs – 6. b kl.
Anna Petkēviča – 6. b kl.
Agnese Smilga – 6. b kl.
Edgars Jakobijš – 6. b kl.
Rūdolfs Kalniņš – 6. b kl.
Liene Tanne – 6. b kl.
Edgars Pētersons – 6. b kl.
sk. B. Kalniņa

❖ **Cēsu rajona bērnu un jauniešu vizuālās un lietišķās mākslas izstāde – konkurss „Māksla un mūzika”**

Līna Stolere – 6. a kl. – uz novada skati Madonā
Līga Alksnīte – 6. b kl.
Anna Petkēviča – 6. b kl.
Kristīne Pacēviča – 7. a kl. – uz novada skati Madonā
Linda Astašova – 7. a kl.
Jānis Keišs – 7. a kl.
Sabīne Rubene – 7. a kl.
Kate Rubene – 7. a kl.
Kristīne Razminoviča – 7. a kl.
Zane Alksnīte – 7. a kl.
Kristīne Ābelniece – 7. a kl.
Lāsma Alksnīte – 7. b kl. – uz novada skati Madonā un uz valsts izstādi Siguldā

Sintija Posse – 7. b kl. – uz novada skati Madonā un uz valsts izstādi Siguldā
Agnese Vietniece – 7. b kl.
Natālija Jankovska – 7. b kl.
Sandra Briede – 7. b kl.
Elīza Rubene – 8. a kl.
Inese Kustova – 8. b kl. – uz novada skati Madonā, uz valsts izstādi Siguldā
Madara Grīvāne – 8. b kl.
Katrīna Laukubriede – 8. b kl.
Sanita Ķēniņa – 8. b kl.
Evija Bērziņa – 9. b kl.
Kristīne Akimova – 9. b kl.
sk. B. Kalniņa

❖ **Hansabankas konkurss**

„Skaista stāja”

Baiba Podiņa – 9. b kl.
Agata Gajevika – 10. kl.
Agīta Radziņa – 10. kl.
sk. B. Kalniņa

❖ **„Deja konkursā”**

Evita Rusova – 10. kl.
sk. B. Kalniņa

❖ **Zīmējumu konkurss**

„Ģimenes vērtība”

Karina Astašova – 5. kl.
Andra Pētersone – 5. kl.
Viktorija Postolati – 5. kl.
Atis Grīnbergs – 6. a kl.
Andis Pelšs – 6. a kl.
Agnese Smilga – 6. b kl.
Lāsma Alksnīte – 7. b kl.
Alise Apsīte – 7. b kl.
Krista Krūmiņa – 7. b kl.
Jana Zaviša – 7. b kl.
Inese Kustova – 8. b kl.
Zane Dzerkale – 8. b kl.
Kristīne Akimova – 9. b kl.
Dana Alksēre – 9. b kl.
Iveta Zaķe – 9. b kl.
sk. B. Kalniņa

❖ **Republikas skolu sacensības strītbolā Rīgā**

Elvis Elksnis – 5. kl.
Jūlijs Morozs – 5. kl.
Jānis Podiņš – 6. a kl.
Līga Alksnīte – 6. b kl.
Edgars Jakobijš – 6. b kl.
Edgars Pētersons – 6. b kl.
Anna Petkēviča – 6. b kl.
Lāsma Alksnīte – 7. b kl.
Sintija Posse – 7. b kl.
Pēteris Ķīķeris – 8. b kl.
Mārtiņš Krišjānis – 8. b kl.
Liene Alksnīte – 8. b kl.
Zelda Althabere – 8. b kl.
Madara Kārklīņa – 8. b kl.

Kristīne Ozere – 8. b kl.
Oskars Bobrovs – 9. a kl.
Oskars Razminovičs – 9. a kl.
sk. S. Vlodare

❖ **K. Skalbes pasaku konkursa „Laimes mātes dāvana” dalībnieki:**

Viktorija Postolati – 5. kl. – atzinība
Kristiāna Skoboļeva – 5. kl.
Andra Pētersone – 5. kl.
Kristīne Seržāne – 5. kl.
Agnese Smilga – 6. b kl.
Ivo Mačs – 6. b kl.
Elina Seržāne – 6. b kl.
sk. Zane Althabere

❖ **Tautas bumba „Piena balva 2007 Smiltene”**

Viktorija Vietniece – 5. kl.
Kristiāna Skoboļeva – 5. kl.
Viktorija Postolati – 5. kl.
Kristīne Seržāne – 5. kl.
Andra Pētersone – 5. kl. – 1. vieta
Līna Kurzemniece – 5. kl. – 1. vieta
Laura Lēgere – 5. kl. – 1. vieta
Viesturs Eglītis – 5. kl. – 2. vieta
Jūlijs Morozs – 5. kl. – 2. vieta
Oskars Gusts – 5. kl. – 2. vieta
Elvis Elksnis – 5. kl. – 2. vieta
Atis Grīnbergs – 6. a kl. – 2. vieta, 1. vieta
Rolands Jurkevičs – 6. a kl. – 2. vieta, 1. vieta
Edgars Pētersons – 6. b kl. – 2. vieta, 1. vieta
Anna Petkēviča – 6. b kl.
Lāsma Alksnīte – 7. b kl.
Sintija Posse – 7. b kl.
Pēteris Ķīķeris – 8. b kl.
Mārtiņš Krišjānis – 8. b kl.
Zelda Althabere – 8. b kl.
Liene Alksnīte – 8. b kl.
Madara Kārklīņa – 8. b kl.
Kristīne Ozere – 8. b kl.
Oskars Bobrovs – 9. a kl.
Oskars Razminovičs – 9. a kl.
sk. S. Vlodare

❖ **Matemātikas konkurss**

„Virpulis” fināls

Elvis Elksnis – 5. kl.
Līna Kurzemniece – 5. kl.
Kristiāna Skoboļeva – 5. kl.
Lauma Makare – 6. a kl.
Jānis Podiņš – 6. a kl.
Edgars Jakobijš – 6. b kl.
Rūdolfs Kalniņš – 6. b kl.
Aivis Sietiņš – 6. b kl.
sk. I. Bērziņa, R. Jaksta

Sagatavoja **Arnis Ratiņš**

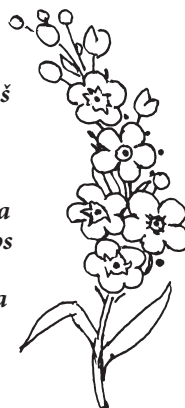
9.a klases skolēni.

Alksnītis Edžus
Bobrovs Oskars
Guste Rīta
Guste Vita
Libergs Aigars
Maļugina Guna
Ontužāne Rasa
Ošiņš Juris
Pundure Mairita
Radovska Linda
Razminovičs Oskars
Rozenblats Jānis
Rubenis Oskars
Rubenis Sandris
Stauvere Kītiņa
Ulmis Tomass
Viķelis Niks
Žuravļova Agnese
Audzinātāja Ilga Prīse

9.b.klases skolēni.

Akimova Kristīne
Alkšere Dana
Beķeris Pēteris
Bērziņa Evija
Dāvids Lauris
Ikšelis Mārtiņš
Jakobija Ieva
Jakobijs Gvido
Kalniņš Gvido
Kaņepe Madara
Kākars Kristaps
Kākars Lauris
Kustova Dzintra
Lapiņš Artūrs
Podiņa Baiba
Seržāns Jānis
Siliņš Artūrs
Vanders Toms
Zaķe Iveta
Audzinātāja Iveta Bērziņa

Jaunpiebalgas vidusskolas 12. klases absolventi.

Ahmetova Jekaterina
Deiko Lāsma
Jermaks Arnis
Lapiņš Jānis
Ludzenieks Mikus
Ozoliņa Rūta
Pauga Lelde
Poste Elīna
Reikmane Kristīne
Rudzika Viktorija
Tiškova Jekaterina
Zariņa Ieva
Audzinātāja Ineta Elksne

Mūzikas skolas absolventi.

Zelda Althabere
Baiba Podiņa
Marta Rubene
Laura Tonne
Elīna Vovere
Agnese Vietniece
Zane Zeiļuka
Rīta Tolla

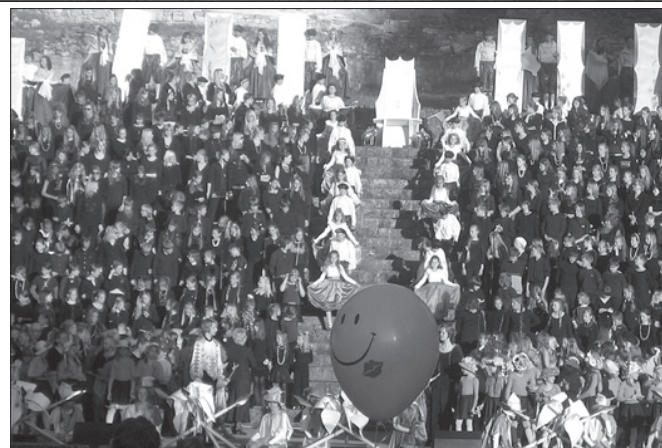
SVĒTKI IZSKANĒJUŠI

Afišas maija mēneša beigās vēstīja, ka Cēsis 2. jūnijā notiks Bērnu svētki, ka notiks Cēsu rajona Skolēnu Dziesmu un Deju svētki.

Svētki notika Cēsis Pils parka estrādē ar apmēram 1700 bērnu piedalīšanos. No jaunpiebaldzēniem piedalījās sākumskolas 1.klases, 2.-3.klašu, 5.-6. klašu, 7.-9.klašu un jauniešu deju kolektīvi, meiteņu koris.

Svētku uzvedums "Zilais putniņš", ar Imanta Kalniņa mūziku pēc Marka Tvena stāsta "Princis un ubaga zēns" motīviem. Uzveduma režisore Lāsma Skutāne, scenārija autore Lība Kapuste, scenogrāfija Linda Meirāne, koru virsdiriģente Iveta Benga un Ilga Šķendere, dejotāju virsvadītājs Māris Brasliņš. Meiteņu korim līdzī jūta Māra Viksna. Jādzied bija sarežģītās Imanta Kalniņa dziesmas.

Visi svētku dalībnieki, kolektīvu vadītāji un skolu pārstāvji pirms uzveduma "Zilais putniņš" plkst. 18.00 devās gājienā

no Cēsu pilsētas stadiona caur Vienības laukumu pa Lenču ielu uz Pils

Spēles, rotaļas, koncerti, dīvaini notikumi lieliem un maziem notika pavisam 4 zonās:

o **Karaļa pils pagalmā** (Pie Izstāžu nama)

o **Pils dārzā** (Maija parkā)

o **Prinča sapņu pļavā** (Bērnu rotaļu laukumā)

o **Atkritumu laukumā** (Skeitparkā)

Katrs varēja pamēģināt satikt karaļi, galma dāmas, klaunus, ākstus, kādu skrandaini un ubagu, kā arī lielās lelles un pasaku tēlus! Ne visi varbūt atpazīna āksta lomā Daci Dzerkali?

No sirds uz sirdi

Prelūdija...

Vai ceļ dvēselei māju?

Ar jaunu cerību...

Skolotāja Māra Viksna jau desmit gadus „ceļo”. Šoreiz nav domāts viņas vaļasprieks – ceļošana, ko mēs saprotam parastajā nozīmē, – būt kādā skaistā zemē vai vietā. Šoreiz par Māru kā „ceļotāju” pa maršrutu – Cēsis - Jaunpiebalga- Gulbene, lai nokļūtu darbā un atkal mājās, pa kuru Māra dodas vismaz divas reizes nedēļā. Diezgan bieži arī - Rīga. Tur jāpalīdz vēl kādam no saviem lielajiem bērniem (Mārai ir trīs dēli - Aivars, Dzintars, Gundars) vai mazbērniem (tie arī Mārai trīs), tad kāda izrāde vai koncerts jānoskatās...tā gūstot spēku ikdienai...Māra ar sajūsmu stāsta, ja kādu skaistu koncertu vai teātra izrādi redzējusi.

Es apbrīnoju savas kolēģes mūzikas skolotājas Māras Viksnas darbu ikdienā...Starprīžos savākt kopā skolēnu grupu un dziedāt, no rīta pirms stundām „noķert brītiņu” un dziedāt... Ne katrs to var. Reizēm gan esam redzējuši arī Māru sarūgtinātu vai dusmīgu, asarām acīs. Viņa kā emocionāla būtne savus pārdzīvojumus noslēpt neprot. Tad par to arī mazliet parunājāties...

Skolotāja Māra pastāstīja, ka patiešām viņas atrašanās „uz riteņiem” ir dzīves nepieciešamība. Viņas pastāvīgā dzīves vieta ir Cēsis, bet bieži viņa brauc arī uz citām pusēm...

Intermecc...

Māra: „Mīļākā pieturvieta? Īsti neprotu pateikt. Visās pieturās jābūt, bet ne visās vienlaicīgi, un tad arī uz turieni tiecos, kur, šķiet, visvairāk esmu vajadzīga. Citreiz mammai slikti, tad – uz Gulbeni. Reizi nedēļā jātiec Gulbenē. Ja viss kārtībā visiem, tad – uz Cēsīm. Tā kā spēlēju Vidzemes kamerorķestrī, tad arī koncertiem un mēģinājumiem jāatrod laiks, arī mūsu kultūras nama sieviešu vokālajam ansamblim. Mūzikas skolā pasniedzu individuālās stundas. Vijoli. Esmu flautas klasē viena no koncertmeistarēm. Vidusskolā pasniedzu mūziku, meiteņu kori, zēnu kori. Skolotāju istabas dīvanīņš ir mana apmešanās vieta visus šos gadus.

Es dziedu starprīžos, jo bērnus nevaru citā laikā sadabūt vienkopus. Es zinu, kurš nav izdziedājis, tad tos arī sarunāju uz individuālām nodarbībām. Nav jau tas pareizi. Viegļāk būtu strādāt kopā ar visiem.

Diskrimināciju? Nē, neizjūtu, ne pret sevi, ne mūziku. Ir cilvēki, kam mūzika ir tuvāk pie sirds, ir cilvēki, kuriem matemātika. Tāpēc nesatraucos, ja atrodas cilvēki, kuriem attieksme pret mūziku ir noraidoša. Tas ir normāli.”

- No kā Tev muzikālais talants?

– Mans tēvs bija muzikāls, bet viņam bija liegta izglītība. Bija tādi laiki. Gluži badā nebijām, bet grūti bija ar „mugurā vilkšanu”... Būdams grāmatvedis, viņš spēlēja vijoli, vadīja pūtēju orķestri. Bija muzikāls. Es biju vienīgā meita. Tad centās mani izskolot. Aizsūtīja mani uz „Dārziņa skolu”. Man šie mūzikas skolas pamati nozīmē daudz. Zināms vecums pienāca arī man, kad negribējās mācīties, bet mani spieda tāpat kā daudzus bērnus šodien. Vēlāk dzīvē par to varam būt pateicīgi, arī es, ka man ir pamati un ar tiem arī varu daudz ko izdarīt.

Mans darbs saistījās arī ar Cēsu mūzikas skolu, Cēsu sanatorijas meža skolu.

- Par jaunpiebaldzēniem mēdz teikt, ka jaunienācējus tik viegli nepieņem, ka jāpierāda sevi, un tad... Kā Tu domā?

– Man šķiet, ka es diezgan ātri iedzīvojos. Bet pretimnākšana gan bija jāizcīna. No sākuma gāja pagrūti, bet zināju, ka man par sevi ir jāpastāv, tad arī viss pamazām notika.

Sākās ar Ziemassvētku koncertu vidusskolā. Aptaujā par skolotājiem tiku par raganu nosaukta. Neviens mani par raganu vēl nav nosaucis. Domāju, ka neesmu ragana. Tas gan bija daudzus gadus atpakaļ, bet prātā palicis...

- Kurš no mūziķiem Tev ļoti, ļoti patīk, vai kādu mūziku Tu

vislabprātāk klausies vai atskaņo?

– To nevaru viennozīmīgi pateikt. Patīk mūzika ar dziļāku saturu. Dažreiz pēc noskaņojuma klausos, bet par atskaņošanu pavisam nevaru atbildēt viennozīmīgi. Pasaulē ir tik daudz autoru, ka nevaru nosaukt pat dažus...sākšu nosaukt vienu, pāri nodarīšu citam...Un dažreiz vēlies kādu iemācīties spēlēt, bet ir tik sarežģīts, ka nepadodas.

- No latviešu komponistiem..

– Nopietnā mūzikā saista P.Vasks, A.Maskats. Populārākā – Raimonds Pauls. Labi, ka mums ir Raimonds Pauls, jānoliec galva viņa priekšā, tāpat Imantam Kalniņam, kuri estrādes smagumu ir nesuši cauri daudzus gadus... Pārāk draudzīga neesmu ar moderno mūziku. Tur mazāk pāri palicis no dvēseles.

- Kā Tu māci skolēniem dziedāt kori? Kā Tu māci dziesmu dziedāt?

– Izstāstu vispirms, kāpēc mēs šādu dziesmu esam izvēlējušies, tad pa balsīm nodziedu priekšā, lieku iemācīties vārdus. Vispirms jāieinteresē, lai skolēniem izveidojas motivācija mācīties to vai citu dziesmu. Tā mēģinājums pēc mēģinājuma, līdz dziesma ir rokā.

- Kā Tev patīk šeit Jaunpiebalgā?

– Ja atklāti jāsaka, tad esmu priecīga, ka esmu gudros, talantīgos cilvēkos, te daudz kas notiek. Patīk rosība, jaunrades prieks, ar kādu šeit ķeras klāt lietām...Cilvēks nesēž savā kaktā, bet darbojas, tas man ir ļoti simpātiski. Es zinu vietas Latvijā, kur viss notiek kā „starp citu”

- Vai Tu labāk ej uz stundām vai mūzikas skolā?

– Man patīk visu ko darīt. Es labi apzinos, ka nevaru vairs tik lielu slodzi...kamēr zobratīņš kustas...labi, bet nevari vairs visu izdarīt...Prasīga esmu. Jādzied, lai būtu rezultāti!

- Vai pati gribi ko pateikt, kas sagādājis vislielākās grūtības?

– Braukšana, tā jau arī ir vislielākā problēma. Pirmdien atbraucu, piektdien – aizbraucu... Nekursē no Jaunpiebalgas transports vajadzīgajā laikā, jātiec līdz šosejai vai nu uz Vecpiebalgu vai Gulbenes pusi. Sāksies no jauna rudenī. Tikai dažreiz, rudens tumšajos vakaros ejot, ir bailes. Baterijas nav līdzī, stiprs vējš..., kas nav piedzīvojis, tas nevar to saprast. Bet es ne par ko nesūdzos. Jāpārvar sevi. Tikai varbūt šajā rudenī mazliet mazāk ko darišu.

Izskaņa...

Izgaist tālumā putekļu mākonis. Pāiet krietns laiks, līdz svelmainā un karstā dienā tas noplok.

Līdzīgi gaist arī sniegs un mākoņi.

Saprotu, ka pirmdienas un piektdienas vairāk līdzīgas cita citai. Pa nedēļas vidu – raibā dzīve. Kāds jāuzslavē, kāds jāsaabar..., lai, pēc tam paslavējot, vārds un skaņa nevar iekrist nekur citur kā sirdī.

Mūzikas ceļš nav viegls. Bet kurš ceļš ir viegli ejams?

Bet visu, ko redzam, sajūtam, gūstam... par savu saucam.

Ceļam dvēselei māju.

Ar Māru Viksnu sarunājās Vēsma Johansone

Mākslas skolas COMENIUS projekta „Tradicionālās mākslas tehnikas” sanāksme

I laikā no 27.maija līdz 3.jūnijam notika Jaunpiebalgas Mākslas skolā. Mums jau pazīstamie projekta koordinatori no Turcijas un partneri no Polijas ieradās kuplā skaitā: 3 skolēni un 5 skolotāji no Cankurtaran skolas Turcijā un 1 meitene Martina un 3 skolotāji no skolas Dabrowa Gorniczā Polijā.

Projekta programma visus iepazīstināja ar Vecrīgu, Sv.Pētera baznīcu, no kuras torņa skatījāmies Rīgu. Vecpiebalgas „Vēveros” iepazīnām Vidzemes lauku sētu un baudījām tradicionālos latviešu ēdienus. Rankas „Kalna Pakalniēšos” redzējām, kā darbojas viesu nams un ko nozīmē ekoloģiska saimniekošana. Rundāles pili pētījām restaurēšanas procesu un strādājām ģipša darbnīcā. Plašas iespējas vērtēt tradicionālo mākslu tehniku procesu un rezultātu sniedza iespēja pabūt Brīvdabas muzeja gadatirgū Rīgā. Praktiski apguvām madarošanu. Cēsīs rādījām Izstāžu zāli ar Cēsu Mākslas skolas audzēkņu diplomdarbiem, muzeju, baznīcu. Seno rotu kalvē pie Daumanta Kalniņa darbojamies praktiski, un turku skolotāja Jasmīna pārtapa latviešu jaunavā. Neaizmirstami iespaidi mūsu turku viesiem bija Turku kapos. 2.jūnija vakars pagāja fantastiskā uzvedumā „Zilais putniņš” Cēsu parkā, kur projekta dalībnieki redzēja mūsu skolēnus ne tikai mākslas nodarbēs, bet arī dziedot un dejojot, un pie tam kā... un kādos tērpos...

Jaunpiebalgā pieņemšanā pie pagasta padomes priekšsēdētāja L.Šāvēja apstiprinājās viss dienā redzētais – pagasta attīstības programmā prioritāte izglītībai un kultūrai. Ciemiņi jau bija apskatījuši Mākslas skolu, priecājušies par Mūzikas skolas audzēkņu kvalitatīvo muzikālo sveicienu, iekārtojuši savu prezentāciju sākumskolā, apbrīnojuši vidusskolas parku, muzeju, sporta zāli, IT centru un skolotāju istabu. Neaizmirstamu iespaidu atstāja Jaunpiebalgas baznīca, E.Dārziņa „Melanholiskais valsis” ērģeļu skaņās. Un, protams, mūsu Mākslas skolas 1.lizlaiduma audzēkņu diplomdarbi pagasta zālē.

Galvenās, protams, bija praktiskās tradicionālās mākslas darbnīcas Mākslas skolā. Visiem bija iespēja būt māksliniekiem. Savās gleznās un zīmējumos cilvēks var darīt, ko vien grib, un brīvi izteikt sevi. Ikreiz, kad glezno vai zīmē, viņš kaut ko pastāsta par sevi. Neviens cits neglezno, tieši tāpat kā tu. Un tas ir ļoti svarīgi. Tieši tā jau ir mākslas

būtība – rādīt citiem lietas tā, kā tās redz pats mākslinieks. Šāda lieliska iespēja radās šajā COMENIUS projektā dalībniekiem no trīs valstīm – Turcijas, Polijas un Latvijas.

Stikla apgleznošanas darbnīcā tika apgleznots gan stikls, gan pudeles. Pamazām, sekodami visiem sniegtajiem norādījumiem, projekta dalībnieki ātri apguva jauno tehniku. Vispirms uz papīra ar zīmuli jāuzzīmē skice. Kad vēlmais rezultāts ir sasniegts, tam virsū liek stiklu. Ar speciālu, stiklam paredzētu kontūrkrāsu, pa līnijām uzmanīgi pārvelk zīmējumu. Kad kontūrkrāsa ir nožuvusi, var ļauties krāsu priekam. Darbnīcā tapa lieliski darbi, kas atspoguļoja dažādu valstu kultūru. Priecēja, ka roku stikla apgleznošanā iemēģināja arī pieaugušie.

Gleznošanas nodarbībās, gleznojot ar guaša krāsām, papīra vietā izmantojām koka dēlīšus. Tas, izrādījās, izraisīja lielu interesi. Ja, aplūkojot apgleznotos stikla darbus varēja lasīt kā grāmatā, kuras valsts autora darbiņš tas ir, tad šajā darbnīcā lieliski redzams, ka bērni visur ir vienādi. Viņiem visiem ir mīļi ziedi, putni, taureņi, dzīvnieki un jūra. Nolakoti un izlikti izstādē, darbiņi priecēja visu acis un sirdis ar krāsu bagātību, pārdomāto kompozīciju un augsto izpildījuma kultūru.

Mākslas skola saka paldies visiem jaunpiebaldzēniem, kuri atbalstīja mūsu 1. starptautisko projektu, bet īpaši pateicamies Ontužānu, Rubeņu, Postolati un Kēniņu ģimenēm, kas savās mājās uzņēma projekta bērnus no Turcijas un Polijas. Paldies I.Dūklavai, M.Apsītei, L.Šāvējam un visu Jaunpiebalgas skolu kolektīviem!

Zanda Liedskalniņa, mākslas skolas skolotāja

Vārds jauniešiem

Otas pieskāriens

Smaržo vasara.

Rīta stundas miglu smeļ.

Rasas svaigums.

Acis mirkli tver.

Vēl magoņu trakums jāiemūžina?

Vai pīpeņu baltums?

Vai putna dziesma?

Vai taureņa lidojums?

...

Vēl un vēlreiz gribas atgriezties Mākslas skolas pirmajā izlaidumā. Iesākusies jauna brīnišķīga lappuse Jaunpiebalgā...

Kā turpinājumu maija mēneša izdevumam izvēlējās mākslas skolas bērnu atmiņas par skolā pavadīto laiku.

Inga Kalniņa: „Mākslas skolā sāku mācīties 2002. gadā, kad Mākslas skola atradās vēl blakus Jaunpiebalgas vidusskolas ēkai. Lai gan telpas bija novecojušas un šauras, sienas apdrupušas un drūmas, mani tomēr vilināja tas siltums un mīlestība, kas valdīja tur. Tā atmosfēra un kopības sajūta. Pēc pāris gadiem mākslas skola pārcēlās uz jaunām telpām. No sākuma tik ļoti negribējās pamest ierasto vidi... Bet, kā izrādījās, – visi ātri vien pieradām un iedzīvojāmies, jo šī atmosfēra un mīlestība jau nāca līdzi.

Vienmēr esmu apbrīnojusi skolotāju Sandru, - viņas uzdrīkstēšanos un vēlmi darīt tā kaut kā, ko vārdos nevar pateikt. Tā un ne citādi. No viņas vienmēr staro mīlestība, un viņa vienmēr ir enerģijas pilna. Un tieši viņai ir jāpateicas par šādu iespēju – mācīties mākslas skolā.

Mākslas skolā ir tapuši daudzi un dažādi darbi. Gan rokdar-

Ar īpašu interesi mūsu viesi darbojās zīda apgleznošanas darbnīcā. Tapa apsveikuma kartiņas par dažādām tēmām- COMENIUS projekts, Latvija, Turcija, Polija, vasara, ornamentu, fantāzija...

Tradicionālos audēju darba rīkus mēs iepazīnām muzejā „Vēveros”. Turku meitenes sajūsmināja mūsu celiņu aušanas vienkāršā tehnoloģija. Pirmais mēģinājums kā jau pirmais. Nākošais jau krietni labāks.

Pagatavotie darbi aizceļoja uz Turciju un Poliju. Partnerskolu skolēni iepazīsies ar tiem un apgūs šos mākslas veidus vai paņēmienus.

Viesu atziņa: mūsu mākslas skolā strādā daudz dažādus darba veidus, lieto interesantus un kvalitatīvus materiālus.

Maija Apsīte, mākslas skolas skolotāja

bi – ar skolotājas Maijas palīdzību, gan ieskats mākslas vēsturē un stilu pasaulē ar skolotājas Talītas palīdzību, gan dažādas gleznas, zīmējumi un apgleznots zīds ar skolotājas Zandas un Sandras palīdzību.

Pats svarīgākais un lielākais darbs tika veidots mākslas skolu beidzot. Diplomdarbs – „Ar saules sajūtu mājās”. Savā diplomdarbā izvēlējās strādāt pie saules tēmas, jo šogad esmu prom no mājām un visas šī brīža izjūtas man ir saistītas ar ceļu uz mājām. Diplomdarbu vēlējos veidot, izmantojot fotogrāfijas, jo fotogrāfijas glabā šīs sajūtas un iespaidus. Foto sesijas iespaidā diplomdarbā radīju arī piecas gleznas. Šādā veidā es vēlējos parādīt šo saules apspīdēto pasauli arī citiem.

Mākslas skola ir devusi ļoti daudz manā dzīvē, tā man palīdzēja atklāt vēl neatklāto šajā pasaulē un parādīja man ceļu uz sapņu piepildījumu...”

Zanda Misiņa: “Visa pasaule sadodas rokās, lai palīdzē-

**Zanda Misiņa, kura veidoja
diplomdarbu
„Tautiešam apsolīju
Raibus cimdus vakarā”**

gadējie studenti, kas nākuši no laukiem, nemitīgi apgalvo, ka ilgojas pēc mājām, tā ir labākā vieta pasaule utt. Bet ticiet, tā tiešām ir patiesība. Un to saprot tikai tad, kad ir projām.

Man Piebalga kā vieta ir iemācījusi milēt svaigo gaisu, putnus, smaržīgo pļavu, siltos ezerus un mūsu Gauju. Un neapvainojieties, jaunpiebaldzēni, bet man tikpat tuva kā Jaunpiebalga ir arī Vecpiebalga – Alauksts, Inesis, Grišku kalns... Es dzīvoju uz abu robežas. Ja kāds vaicā, no kurienes es esmu, saku, ka no Piebalgas. Es to tveru lielākās kategorijās kā pagasts vai pasta indekss.

Bet manā garīgajā attīstībā, protams, lielāko artavu ir devusi Jaunpiebalgas vidusskola un Mākslas skola, kura nu jau laikam ieguvusi jaunu, skaistu nosaukumu. Vidusskola man palīdzēja veidot sevi kā personību, apzināties savas spējas un to, ka tās sniedzas tik tālu, cik darbs ar sevi. Ir svarīgi, lai līdzās būtu cilvēki, kuri novērtē tevi un redz katrā kaut ko īpašu. Man šeit jāsaka lielākais paldies audzinātājam un latviešu valodas un literatūras skolotājam Jolantai Glāzerei.

Es gribētu izmantot iespēju un vērsties pie skolotājiem. Jūs visi esat brīnišķīgi un pacietīgi. Tāds retums ir vairs tikai lauku skolās. Turpiniet ticēt bērniem! Katrs kaut ko var un prot. Varbūt tā nav matemātika, ķīmija vai bioloģija. Bet ir vēl tik daudz talantu! Skola var celt un var arī gremdēt. Es atceros, ka tad, kad mani tā pacēla, es redzēju, kā daudzus tā gremdēja arvien dziļāk. Kāds klusi nosēdēja kaktiņā visus tos gadus, neviena nepazīts.

tu...” tā teicis daudzu milētais rakstnieks Paulu Koelju. Lai arī cik tas banāli nebūtu, manā dzīvē tieši tā arī līdz šim ir noticis. (Tagad trīsreiz jānosplaujas pār plecu!) Ir sajūta, ka kāds augstāks spēks pie dzimšanas ir devis domas vieglumu un lidotspēju. Latviešu folklorā tās ir Laima, Dēkla un Kārta, kas lemj likteni un mūžu, kristīgajā ticībā mūsu dzīvi vada Dievs, bet ne jau nosaukums ir svarīgs... Šis spēks jau ir viens un tas pats, tikai nosaukumi atšķiras.

Šobrīd es mācos Latvijas Universitātes Filoloģijas fakultātes Baltu filoloģijas 2. kursā. Kad jūs lasīsīt šo rakstu, būšu jau nokārtojusi (cerams!) sesiju un atgrieziesies mājās– Piebalgā. Runājot par mājām... Gandrīz visi ta-

Bet šeit darbs pirms skolotājiem, protams, ir vecākiem.

Otra mana skola ir Mākslas skoliņa, kuru veiksmīgi pabeidzu. Tā deva tādu kā līdzsvaru racionālajam. Pateicoties brīnišķīgajām skolotājām – Sandrai, Zandiņai, Maijai un Talitai, - tika izauklēta vēl viena mūža mīlestība līdzās literatūrai – māksla visās tās izpausmēs. Es sajutu, kā var savīt abas šīs lietas. Es šobrīd neesmu izvēlējusies turpināt savu māksliniecisko izglītību, kā to dara mana māsa Ieva. Bet es zinu, ka jebkurā darbā, kas dzīvē man būs, šīs zināšanas, prasmes un sirds gudrība, kas iegūta skoliņā, palīdzēs.

Universitātē es pilnveidoju un padziļinu savas latviešu un pasaules literatūras zināšanas, apgūstu valodas kultūru, teātra vēsturi un arī lietuviešu valodu. Mans kurss ir pirmais, kurš eksperimentālā kārtā bakalaura programmu apgūst nevis četros, bet trijos gados. Slodze ir lielāka kā iepriekšējiem kursiem. Divos gados esmu iemācījusies tikt galā ar sadzīvi Rīgā, patstāvīgi mācīties, plānot laiku un arī pelnīti atpūsties. Manas studijas noteikti atvieglo tas, ka es saņemu Vītola stipendiju. Tomēr jāsaka liels paldies vecākiem un vecvecākiem, kas atbalsta gan morāli, gan finansiāli. Man viņi ir paši labākie! Protams, iegūti arī vairāki brīnišķīgi draugi, kas, manuprāt, ir svarīgāka. Cilvēki dzīvē jau ir tā lielākā vērtība.

Ir saulainas un lietainas dienas, kādreiz veicas, kādreiz nepaveicas! Bet, ja skatās lielākās dzīves kategorijās, viss ir kārtībā. Neveiksmes un melnumi ir tādēļ, lai mēs labāk novērtētu to vienkāršo skaistumu, kas ir katrā dzīvē.

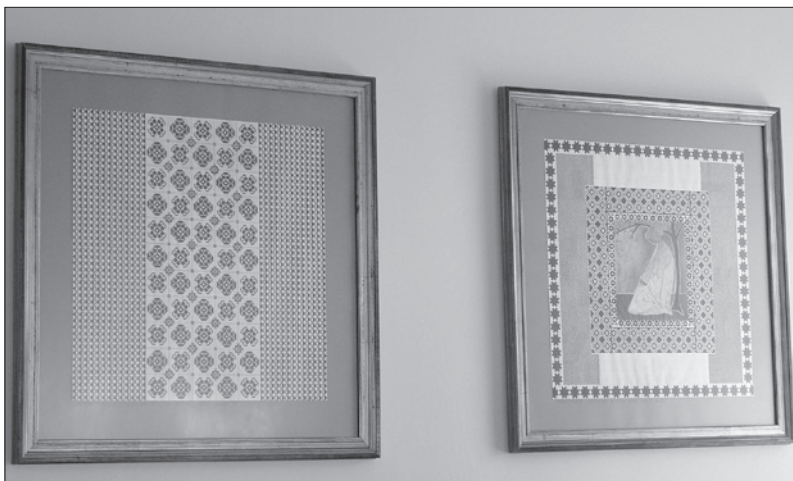
Es ļoti ceru, ka nākotnē varēšu palīdzēt attīstīt Piebalgu, būt tai noderīga. Novēlu skolēniem turēties pie saviem sapņiem un idejām, kaut arī pašlaik tās varbūt šķiet nereālas. Ticiet sev! Vecāki un skolotāji, ticiet saviem bērniem! Nenosodiet par neveiksmēm! Mēs paši tās apzināties un mācāties no tām! Tikai ticiet! Man tas ir bijis lielākais pamatakmens dzīvē. Vecāki, draugi, skolotāji. Paldies!”

Egija Posse: “Sāku mācīties Mākslas skolā, kad pabeidzu 6. klasi. Skoliņa bija blakus lielajai skolai. Atceros, ka mēs ļoti negribējām iet uz ambulanci. Tagad tikai saprotam, ka jaunajās telpās varēja notikt attīstība.

Par lielformāta darbiem? Es jau biju kaut ko veidojusi iepriekš. Noformējām skolu. Tā kā lielais formāts mani nebiedēja. Tomēr tāds kā izmisums bija kādu brīdi, bija jādarbojas līdz spēku izsīkumam. Pagājušā vasarā iesāku un šogad pabeidzu mazos darbiņus.”

Kristīne Guņko: “Esmu ļoti, ļoti priecīga, ka mācījos Jaunpiebalgas mākslas skolā, ka man bija tik brīnišķīgas skolotājas... Viņām visām “cepuri nost” (viņas sapratīs!) – par viņu lielo pacietību... Skolotāja Sandra mani audzināja visus šos gadus – bija domstarpības, jo mums bija atšķirīga gaume, gleznošanas stils... Bet kompromisu vienmēr atradām.

Mākslas skola man deva ļoti daudz. Darbojoties es varēju izpausties un nomierināties, kad man gāja grūti... tur arī liels paldies visām skolotājām, kuras mani prata virzīt! Pateicoties viņām, pateicoties darbam mākslas skolā, esmu tikusi tik tālu. Man ir savs

patikams darbs, kas saistīts ar aizkaru dizainu. Manas dienas ir interesantas! Paldies visiem, kas mani pa nīcīnam kaut ko pārrainījuši, padomu devuši vai uzrundrinājuši!”

Rasa Ontužāne: “Mākslas skolā mācījos apmēram 4 gadus. Jāatzīst, ka tie aizskrējuši vēja ātrumā. Vēl tagad atceros laiku, kad mācījos 6.klasē. Ar drebošu sirdi devos uz Mākslas skolu. Tad tā vēl atradās vecajās telpās. Pirmā, ko satīku bija Zandiņa – Mākslas skolas smaidīgais rūķītis. Atceros, ka viņa man parādīja molbertu un palīdzēja iekārtoties vietā. Toreiz bija jāglezno klusā daba ar augļiem. Vēl tagad man tas darbs glabājas visaugstākajā plauktā, lai kādam nenāktu prātā to apskatīt. Taču atceros, ka Zanda par šo darbu mani slavēja. Manuprāt, tieši Zandiņas laipnie vārdi un smaidi mani mudināja vēl un vēl ņemt rokā otu un nepadoties.

Tajā pašā gadā Mākslas skola organizēja ekskursiju uz Jelgavu. Apskatījām daudz interesantu vietu un pa nakti vissi palikām pie Sandras – Mākslas skolas sirds. Toreiz viņu gandrīz nemaz nepazīnu. Tagad jāatzīst, ka Sandra ir ne tikai brīnišķīga skolotāja un talantīga māksliniece, bet arī ļoti laba draudzene.

Arī skolotāju Maiju esam ļoti iemīļojuši. Ikdienā nez vai to pasakām?

Protams, ka mākslas skola atšķiras no citām skolām. Lielajā skolā citi uzdevumi, citi pienākumi, kuri jāpilda. Skolotājiem tāpēc prasības citas, kuras jāievēro. Vienīgi Mākslas skolā, ja kādreiz esmu iegājusi noskumusi, tad pavisam noteikti laukā no skolas nākšu ar smaidu. Būs piemirsušās raizes. Paldies, ka

šajā kopā pavadītajā laikā man palikušas tikai labas atmiņas!”

Eva Matīsa: “Mākslas skola ir kā viens liels pumpurs, kas ik katru jaunu mācību gadu atveras ar jaunām iespējām, jauniem skolēniem un jaunām radošām iespējām. Skolā ir īpaša aura, kas pievelk un liek tai sekot līdzī. Miers, savu domu plūdums, iespēju izmānošana, radošais ideju gars, - šīs lietas raksturo mūsu mākslas skolu.

Bet skola bez mūsu skolotājām ir kā puķe bez rasas lāsēm. Mūsu skaistās 4 rasas lāses - Maija, Sandra, Zanda, Talīta, - mirdzēdamas, mums ieliek mīlestību pret mākslu un tās izpausmēm.

Darbojoties, es ne tikai iemācījos gleznot, zīmēt, veidot kompozīcijas, veidot skulptūras no māla, bet guvu arī sirds siltumu un labo attieksmi. To sniedz skolā esošie cilvēki, kas vienmēr ir atvērti visiem, kas spēj novērtēt garīgās vērtības, kuras sniedzām ar savu darbu un attieksmi.

Mākslas skola man ir devusi lielu atbalstu turpmākajai dzīvei. Pateicoties mākslas skolai, es izvēlējos un apsvēru savu nākotnes profesijas izvēli. Sapnis saistās ar mākslu. Vēlos būt interjera dizainere. Ceru un ticu, ka mans sapnis piepildīsies, ka tas tiks īstenots realitātē.”

Un jaunie mākslinieki turpina gleznot, zīmēt, krāsot, fotografēt, lai gleznotu...

Magoņu trakums jāiemūžina, rīt nobirs!

Arī turpmāk veiksmi vēl **V.Johansone**

Mācību gada noslēgums Jaunpiebalgas vidusskolā

Š.g. 31. maijā noslēdzās 2006./ 2007. mācību gads. Skolēni jau no rīta ar saulainu noskaņojumu sapulcējās aktu zālē, kur saņēma diplomus un skolas pildspalvas par labām un teicamām sekmēm. Kārumus un diplomus par sasniegumiem sportā rajonā un valstī. Aktīvākās klases skolas apkārtnes uzkopšanā un sakārtošanā bija nopelnījušas lielus un garšīgus klišērus. Pēc svinīgā pasākuma skolēni un klašu audzinātāji pulcējās uz pēdējo mācību gada audzināšanas stundu.

Pēc tam 5., 6., 7., 8. un 10. klašu komandas sacentās šķēršļu joslā ar tūrisma elementiem pārvarēšanā. Šķēršļu joslā bija sekojoši pārbaudījumi:

- telts celšana,
- ugunsкура kurināšana un virvītes pārdedzināšana,
- skrējiens ar galvā uzvilkām gāzmaskām,
- diķa „forsēšana” ar piepūšamo laivu,
- kustīgais baļķis,
- cietušā nešana,
- pārvietošanās pa kustīgu virvi,
- šaušana,
- telts nojaukšana.

Visjautrākie un spraigākie notikumi bija vērojami pie diķa.

Šis pārbaudījums pievilināja vislielāko līdzjutēju pulku.

Kā veicās trasē? Skolēni atbildēja:

- Trase bija pietiekoši sarežģīta, bija sava veiklība jāparāda!

- Laba trase, īpaši kustīgā virve.

- Īpaši patika pārbaudījums uz diķa. Tā kā mums nebija pilna komanda, dabūjām vēlreiz skriet apkārt un vilkties pāri.

- Tas gan bija labi!

Šādas un vēl citas replikas, bet visas ar patīkamu, varbūt

pat ar noguruma pieskaņu, bet prieku, bija jādzird, kad akmens laukumā tika pasniegtas balvas. 1. vieta- 7.a klases komandai, 2. vieta 6.b klases komandai, 3. vieta – 8.a klases komandai. Garšīgas balvas saņēma gan uzvarētāji, gan dalībnieki.

Liels paldies skolotājam Vitālijam un viņa komandai par trases sagatavošanu un sacensību novadīšanu! Paldies tiesnešiem un tiesnešu palīgiem par brīnišķīgu tiesāšanu!

Paldies Jaunpiebalgas vidusskolas vadībai par garšīgajām balvām!

Pasākuma nobeigumā dalībnieki pie ugunsкура gan cepa dešinas, gan pārrunāja veiksmes un neveiksmes!

Jaunas un saulainas vasaras brīvdienas novēlu skolēniem un skolotājiem!

Liene Lorence, skolotāja

Ko līdzī paņēmsu es .....

Ko līdzī paņēmsu es reiz no tevis,
Mans senais mūža sapni – zaļais mežs.
Tu vienmēr dzīvē spēku esi devis
Un dziesmu skaistāko, ko zaros spēlē vējš.

Es līdzī paņēmsu sev rītu saltu,
Kad saules staros sarma kokos stāj.
Un tad vēl sauju sniega pārslu baltu,
Kas ziemā egļu zaros klusi klāj.

Vēl vēlos pušķi vizbuļziedu zilu,
Kas priecē tad, kad sniega sega kūst.
Un atmiņas par jauko prieku silu,
Kur dzirdēt var, kā upē ledus lūst.

Es rasu gribu vēl no ziedu plāvām,
Kad vasara pa bērzu birzīm iet.
Un reibumu, kas plūst no kuplām kļāvām,
To skatu brīnišķo, kad liepas atkal zied.

No rudens meža gribu tikai elpu
Un kādu zīli ozolam, kas krit.
Tā mani nepievils, kad atstāšu šo telpu,
Un jaunā dēstā pārtaps kādu rīt.

„Slēgu” Jānis

Tautskolas noslēguma gleznu izstāde

Noslēgušās gadskārtējās nodarbības Jaunpiebalgas tautskolā. Arī gleznošanas studija, kuru vadīja talantīgā un ļoti sirsnīgā māksliniece Zanda Liedskalniņa, savu veikumu parādīja noslēguma izstādē tautskolas telpās pagastmājā.

Zibsnija fotoaparāti, glāzēs burbuļoja šampanietis, smaidīja dalībnieces, skanēja mūzika, un daži desmiti vietu ar izbrīnu vērās krāsu bagātībā, kurus izstaroja mūsu pašu Piebalgas mākslinieču darbi.

Visiem labi zināma ir mūsu novada reljefa un krāsu bagātība, bet tikai nedaudzi to spēj ieraudzīt un novērtēt. Vēl mazāk ir to, kuri spēj šīs krāsas uztvert un parādīt arī citiem. Kā teicis mūsu dižais novadnieks mākslinieks Kārlis Miesnieks, tad „iemācīties zīmēt var katrs, bet, lūk, izkrāsot, tur jau esot tā skunste, kur vajagot talanta”. Šai izstādē savus talantus tad arī rādīja Ilva, Sigita, Dace un Astrīda, dažādu gadagājumu un profesiju cilvēki. Arī gleznošanas tehnikā valdīja dažādība. Naivo romantismu lieliski pasvītvoja eļļas kritiņi darbā: „Klusā daba ar āboliem”. Dace, kura krāsu mākslu ir apguvusi lietišķās mākslas vidusskolā, lieliski izmantojot melno pamata fonu, ar parastajiem kritiņiem uzbūra pavasari brīnišķīgu narcīšu un tulpju ziedu izskatā. Jādomā, ka par to priecātos arī mūsu tautas kritiņu tehnikas ģēnijs Irbīte. Šī glezna tad arī izpelnījās klātesošo nedalītu atzinību.

Ilva, būdama medicīnas darbiniece, šo pašu darbu, filigrāni izstrādājot, pastiprināja ar vizuālo efektu un darīja to pamanāmāku citu darbu vidū.

Izrādās, ka pārsteidzošu krāsu gammu var iegūt ar ogli. Uzstādījumā, kurā attēloti dekorēti keramikas un stikla trauki, ogle no baltā caur brūno sasniedz sev tik pierasto melno toni. Pārējie darbi veidoti, izmantojot gan akrila, gan gvaša krāsas, kā instrumentus pielietojot gan otiņu, gan špakteļnazīti. Pēdējais deva iespēju veidot gleznu ar reljefainu virsmu un panākt tās telpisku efektu...

Sigita, kā jau grāmatvedei pieklājas, precīzi izpildīja pasniedzējas norādījumus un viņas darbos lieliski izcēlās ziedi.

Man pašai, kura akvareļglezniecību pirms vairāk kā 40 gadiem sāku apgūt mākslinieku Pigožņa un Grūbes meistardarbnīcās, šīs tehniskās iemaņas nemanot parādās arī ogles, kritiņu un akrila krāsu darbos. Līdz ar to man darbi veidojas plūstošās krāsu gammās ar pieklusinātiem toņiem un neizraisa skatītājos spilgtākas emocijas. Daudz labāk tomēr jūtos pierastajā akvareļu pasaulē. Tomēr jā-saka liels paldies pasniedzējai par iespēju iepazīt arī citas gleznošanas tehnikas.

Jāpiebilst, ka Zanda ar savu mākslas mīlestību un labestību prata panākt lielisku darba gaisotni un vispārēju saprašanu. Jāsaka paldies par skaistiem ziediem un atzinīgiem vārdiem arī tautskolas vadītājai Valentīnai Dolmanei, un ceram uz iesāktā darba atsākšanu rudenī.

Astrīda Mājieniece (Raso) - „Grāvniekos”

„Spicās Spalvas” konkurss noslēdzies

Lai piedalītos

Lai piedalītos konkursā jāvērtē citi, un citi vērtē mūs... Gandrīz gada garumā uz 11 pagastiem jāsūta mūsu izdevums „Avīze Piebaldzēniem”, un savukārt saņēmām arī no citiem... Vērtē arī neatkarīga žūrija. Mēs par savu simpātiju izvēlējāmies Cesvaines avīzi, bet kopumā šogad uzvarēja Ļaudona. Bet visu pēc kārtas...

Ciemiņu uzņemšana

Steidzamies, lai nenokavētu... Sanācis tā, ka ierodamies vieni no pirmajiem. Tad nu arī pirmie, Egila klasesbiedra Nika Solima vadīti, ejam pa dabas taku, kurā mūs sagaida meža fejas. Atrodas sievas, kurām pazudusi notiņa un dziesmiņa. Sameklējam un kopā dziedam... Pa ceļam no purva iztek vairāki dzidri avotiņi. Veldzējamies un ejam tālāk. Sagaida mūs pati ragana, bet ne kā pierasts pasakās – nejauka un briesmīga. Mūsējā pēc izskata briesmīga, bet labvēlīga. Cienā ar zālišu uzlējumu. Tā iestiprinājušies, dodamies tālāk, te mūs sagaida velniņš ar dažādiem pārbaudes jautājumiem. Vienā no velna mātēm atpazīstam bijušo jaunpiebaldzēnieti Mudīti Šmiti. Tā jokodamies, ejam laukā no meža un mūs cienā. Maltīte notiek brīvā dabā. Mūs laipni apkalpo Niks, Mārcienas muižas saimnieces Mairitas vīrs. Bet firmas puīši, gērbusies vienādos tērpos, neuzkrītoši, bet virtuozie ieļej zupu bļodiņās. Tad arī dodamies uz konferences zāli.

Nominācijas

Jau otro gadu „Avīze Piebaldzēniem” piedalās konkursā „Spicā Spalva”. Konkurss rīko Madonas rajona pašvaldības. Šogad konkursa noslēgums Mārcienā.

Zinot to, ka madonieši galveno balvu no sava rajona robežām neizlaidīs, nemazina mūsu interesi piedalīties. Saņēmām divas nominācijas: „Oriģinālākais foto” un „Dzīves humoristiskais skats”. (Jūs, avizītes lasītāji, turpmāk varētu būt līdzdalībnieki. Ja atrodas kāda interesanta fotogrāfija, labprāt to izmantosim izdevuma veidošanā.) Piemēram, pēdējā izdevumā Anita Zariņa atnesa pagrabā izaugušo kartupeli, kas atgādināja pīles formu. Ir taču interesanti arī citiem uzzināt...

Mārcienas muiža

Protams, ka jums interesē, vai bijām Mārcienas muižā, vai baudījām kaut ko no SPA? Uzņēmēja Mairita Solima pastāstīja it kā jau žurnālos lasīto. Un tomēr, ja redzi, interese cita. Redzējām, kur var notikt sēdēšana kublā. Laikam jau gan īpaša sēdēšana kublā interesantāka var notikt ziemā. Kad visapkārt sals, bet tu sēdi siltā ūdenī. Ūdenim var pievienot ārstniecības augus... Ko dod šāda „kublā iešana”? Katram noteikti būs savs ieskats. Man kā pirtsmeiļai laikam vairāk liktos, ka kubls domāts romantikas gūšanai svaigā gaisā, un, ja nu sēdi liepziedu kublā, tad arī pie reizes - ūdens procedūra. Man laikam vairāk ieinteresēja SPA pirts, par kurām īpašniece Mairita stāstīja ar aizrautību. Te ieraudzījām gan „siena krēslus”, gan pirti, kurā metāla grozā sakarsēti akmeņi pēkšņi paceļas augšup un virzās uz to pusi, kur stāv katls ar ūdeni. Akmeņiem iegremdējoties, rodas karstums... Un tā iespējams baudīt četras dažādas pirts. Pa apli, ja vēlies. Mazāks un lielāks baseiniņš ar siltu un aukstu ūdeni... Karsto akmeņu terapija. Profesora Nazarova metode. Par to ieklausos īpaši uzmanīgi. To var izmantot cilvēki, kuriem problēmas ar muguru. Ne tikai atjaunot muskuļu vibrāciju, bet uzlabot vispārējo veselības stāvokli, pat izbēgot no muguras disku operēšanas... Pie Mairitas strādā augstas klases speciālisti. Un nemaz vēl neizstāstu par masāžām, kuras pieejamas. Tomēr tas viss jāredz un jāizbauda katram pašam.

Vēl tikai par cenām. Ja vēlies baudīt SPA pirti, tad 20 latī, bet, ja vēl masāžas, tad cenas papildus. Ja vēlies nakšņot, tad numuriņš 40 latī. Saimniece pastāstīja, ka pašlaik notiek dokumentu kārtošana, lai atzītu par augstākās klases viesnīcu. To nevarēja

nepamanīt. Telpas gaumīgas, labiekārtojums ekskluzīvs. Dušas telpā paguvu pamanīt tik daudzveidīgas mazas pudelītes – putu želejas pēc izvēles... un tā visur - pārdomāts. Esmu pārliecināta, ka būs! Zvaigznes stāvēs klāt, lai būtu visaugstākās klases viesnīca!

Cienasts un balle

Esam pie galdiem. Pagasta pašvaldība cienā. Brīvākas sarunas. Bet laiku kavē čigānu ansamblis.

Atvadījamies no madoniešiem, lai nākamgad varbūt atkal piedalītos?!

„Spicās Spalvas” konkursa noslēgumā ieskatīties jums palīdzēja **Vēsma Johansone**

*Jāņa diena, svēta diena,
Aiz visām dieniņām.
Jāņa dienu Dieva dēls
Sauls meitu sveicināja.*

Vasaras saulgriežos, kad visgarākajai dienai seko visisākā nakts, mūsu tauta svin Jāņus. Šie svētki uzskatāmi par vislatviskākajiem svētkiem, kurus vismazāk ietekmējušas svešas vēsmas. Senlatvijā Jāņi svinēti kopš aizvēsturiskiem laikiem, pirmākumi aizsniedzas nepārskatāmā pagātnē – zemkopju saules kulta laikos. Bija laiks, kad Jāņu uguns kuri pauda kosmiskās un zemes kārtības vienotību visā Eiropā. Pastāv pieņēmums, ka senākais šo saulgriežu svētku nosaukums bijis Zāļu diena, nevis Jāņi. Īsti svinamais laiks ir 21. vai 22. jūnijs, kā nu katru gadu astronomiski iekrīt saulgriežu punkts. Par to, ka svinam pāris dienas vēlāk, parūpējusies kristīgā baznīca, piesaistot Jāņu svinēšanu Jāņa Kristītāja dzimšanas dienai, ko Romas katoļu baznīca svēti 24. jūnijā. Kopā ar Kristus un Marijas dzimšanas dienu tā ir vienīgā, ko atzīmē liturģiski. Tas norāda, cik ļoti liela nozīme šai dienai piešķirta. Šo svēto īstie dzimšanas datumi nav zināmi, un „dzimšanas dienas” dažādu kristīgā biznesa apvērsumu dēļ baznīca fiksējusi noteiktos datumus. Tā arī Jāņa Kristītāja dzimšanas diena „uzpotēta” uz ļoti senas un harmoniskas dabas kultūras svētkiem. Klasiskās senatnes pazinējs un folklorists Mārtiņš P. Nilsons kādreiz teicis: „Nevis baznīcas svinamdienu, arī Jāņa Kristītāja dzimšanas dienu likusi Jāņiem kļūt par lieliem un izplatītiem svētkiem, bet gan tas fakts, ka Jāņa Kristītāja dienai kalendārā ir tāds stāvoklis, kur tai viegli varēja piesaistīt tautas ticējumus un paražas.”

Saulgriežu naktī vitālie, dzīvību rosinošie spēki ir visspraigākie: augos, dzīvniekos, cilvēkos un visā dabā. Arī pats cilvēks brīnumainajam dabas enerģijas avotam pienācis vistuvāk. Tāda ir mūsu tautas vecu vecā pārlicība. Cilvēkam kā Dieva palīgam šai saulē ir zināma patstāvība un rīcības brīvība, tādēļ arī viņš var darbīgi piedalīties šī dzīvības spraiguma pastiprināšanā, lai dotu svētību sev un savai apkārtni. Ligo svētki tam ir pats labākais laiks. Tādēļ tie ir pilni daudz dažādu maģisku izdarību. Jāņi saistīti ar daudzām tradīcijām un izdarībām. Viena no skaistākajām ir ligošana. Vārds „ligo” līvu valodā nozīmē „lai top”. Katra ligotne ir kā maza buramdziesmiņa, kas, istā laikā un vietā nodziedāta, nes milzu svētību. Tāpēc arī ligošana notika, sākot no Zāļu dienas līdz pat Jāņu ritam. Viena no skaistākajām Jāņu tradīcijām ir Jāņuguns dedzināšana. Uguns latviešu reliģijas kultā ir ļoti vecs un svinīgs iestādījums. Uguns ir Dieva aicināšanas un godināšanas zīme. Jāņos uguntiņu parasti kurina augstās vietās, lai tā apspīdētu visu apkārtni un nestu

Kad atnāca Jāņu diena

Cik Jaunpiebalgā palikuši aldāri? Tādi aldāri, kuri mantojuši alus darīšanas tradīcijas no vecākiem, vecvecākiem... Mēģinājam skaitīt. Desmit nesanāca. Tad arī lūdzām, lai stāsta par to, kas bija padomdevēji, kad darīja alu, ar ko atšķiras no citiem garšotajiem aliem, skaistākie piedzīvotie Jāņi, varbūt kāds kuriozs vai piedzīvojums atgadījies...

Jānis Cercins: „Tēvs alu darīja 2 reizes gadā uz Ligo svētkiem un Ziemassvētkos.

Katram cilvēkam ir sava garšas sajūta. Centāties, lai alus būtu dzidrs. Labu alu darīja Jānis Ieviņš, Jānis Lapiņš, Voldemārs Zivtiņš... Alus garšu nosaka tā kvalitāte. Man patīk dzidrs alus.

Lai iznāktu labs alus, jābūt labam iesalam. Apiņi arī nosaka

svētību, kā arī pasargātu no visādiem ļaunumiem un slimībām. Tā ir arī kā dabas spēku zīme. Bieži, lai uguns apspīdētu pēc iespējas lielāku apkārtni, tā tika iededzināta kārts galā. Pie kārts piestiprināja vecu mucīņu vai kaut ko citu ar lēni degošu materiālu un tad pacēla gaisā, un aizdedzināja. Uz zemes kurināta uguntiņa ir saistīta arī ar īpašiem attīrīšanās un ziedošanas rituāliem dabas gariņiem. Lai pastiprinātu uguntiņas spēku, veidojot ugunskuru, tika vilktas arī speciālas zīmes. Jāņuguni iededzina līdz ar saules rietu, un tai bija jādeg līdz saules lēktam. Bieži centās dedzināt dūmojošas vielas (sveķainu malku, darvu), jo ticēja, ka dūmi iztīra gaisu no ļauniem gariem un slimībām. Jauka ir arī pāri ugunskuram lēkšanas tradīcija. To darīja, lai attīrītos no visa liekā. Jaunie ļaudis lēca, sadevušies rokās, lai burvju spēks tos vienotu kopā. Vēl viena jāņuguns tradīcija – pēc pusnakts no kalna ripināja aizdedzinātu saules riteni. To kādreiz gatavoja no veca ratu riteņa, tajā iepinot degošas lietas. Tā kā ratu riteņi kļuvuši par deficītu, vajag padomāt par citiem riteņa materiāliem. Šodien to var gatavot no salmiem vai no kāda cita materiāla.

Vainagi ir viens no raksturīgākajiem, būtiskākajiem un obligātajiem latviešu vasaras saulgriežu rituālajiem elementiem. Aplis ir viens no svarīgākajiem maģiskajiem elementiem. Ar apli mēs varam gan no kaut kā norobežoties, gan arī apļā centrā koncentrēt enerģiju. Apļojot varam paplašināt savu spēku. Ar apli vienmēr norobežojam rituāla vietu. Ar apļa simbolu – sētu - vienmēr ir bijusi ierobežota senā latvieša dzīves vieta. Aplis arī ir kā saules simbols. Vainags ir šī apļa izpildījums Ligo svētkos. Tas tiek veidots, izmantojot dažādu zāļu spēku. Latviešu tautas dziesmās valda apbrīnojama vienprātība par to, no kā tiek darināti vainagi. Viriešiem tas tiek darināts no ozolu zariem. Sieviešu vainagos vērojama liela dažādība.

Jāņu vainags no trejdeviņām zālēm pīts ir kā maģisks aplis, kas, galvā likts, sargā no nelaimēm, slimībām un nelabvēļiem.

Izmantots dziednieka Ziedoņa Kārklīņa apkopojums.

garšu. Piemēram, upmalā lasītie dod īpatnēju rūgtumu.

Skaistākie Jāņi bija 50. – 60.gados, kad ligotāji liksmojoja no saules rieta līdz saullēktam. Tas bija Jāņu rīts, kad tika aplīgoti visi, aptuveni 2 km attālumā dzīvojošie Jāņi. Ligotāji pārvietojās kājām no mājas uz māju. Reizēm ligotāju pulkā bija līdz 30 ligotāju. Lauku mājas vēl bija kupli apdzīvotas, un vecie cilvēki saglabāja ligotāju – Jāņabērnu gaidīšanas un citas tradīcijas.

Jāņos jau jāņabērniem nav jāpiedzēras, bet gan jānogaršo saimnieka alus, kāds Jāņamātei siers un jādodas uz nākamo māju, un, galvenais, jāizdzied gada laikā sakrātās dziesmas. Tad jāiet uz citu māju, pa ceļam meklējot jaunus jāņuzāles citai Jāņamātei un Jāņatēvam. Kronus gan pina iepriekš. Un tā līdz saules uzlēkšanai... Lai sanāk arī šogad!”

Vai tikai padomā nav kāda jauna alus šķirne?

Jānis Liģeris: „Mūsmājā alu darija, kopš sevi atceros. Un alus katrā mājā atšķiras ar rūgtumu, ar garšu. Rūpīgs darbs arī ir labākā alus recepte. Un Jāņos labi jāizdziedas, jāizdancojas, jādzēr alus. To arī darām. Pie mums nāk daudz ligojāņu, jo zina, ka alus pietiks visiem. Bet Jāņabērniem novēlu – dzert pašbrūvēto, daudz dziedāt un piekopt sentēvu parašas līdz mūža vecumam!”

Jānis Ciekurznis: „Alu sāku darīt, sākoties Atmodas laikam. Man šajā amatā mācīja Jānis Kazāks. Bija jāseko līdzī visam procesam. Alu darījām līdzī pie viņa mājās.” Velta atceras: „Kādā reizē, kad alus tikko sāka rūgt, tas iegāršojās Jāņa mammai un Martas tantei. Viņas tik garšo un garšo, slavē, līdz sagaršojās ar tajā gadā...”

Jānis turpina: „Par aliem. Katru gadu jau iznāk līdzīgi. Savs jau vienmēr vislabākais. Arī par bāršanos dzirdēts, ka vislabākais iznākot, ja saimniece stipri baras.

Pie mums parasti daudz jāņabērnu, ap 100 pāriet pa visu nakti...kaimiņi, bērnu draugi... Bet sanāk no malu malām, daudzus arī nepazīstam, bet visi tiek gaidīti. Kā jau lauku sētā, kura darina alu, netrūkst jāņabērniem ne alus, ne siers. Atceros, ka mans tēvs otrā dienā parasti dziedāja:

*„Tautu dēls, nebēdnieks, ligo, ligo,
Mizdams meitu sveicināja, ligo, ligo.”*

Bija arī tādi Jāņi, kad tieši 23. jūnijā „tinām ruļļus” (gatavoja lopbarību), tad biju noguris un nogulēju visu nakti, bet viss atgūts tika Jāņu dienā. Ko novēlēt Jāņu bērniem? Sagaidīt saullēktu, sameklēt papardes ziedu, lai kuplojas piebaldzēnu skaits!”

Guntars Dolmanis: ”Kārtojot dažādas zemnieku lietas, nākas nosaukt savas saimniecības nosaukumu „Lielkrūzes”, kuru var saklausīt arī citādi. Jāņu laikā ir vieglāk, tad atliek piebilst, kā uz Jāņiem, un visiem labs noskaņojums no tā vien. „Krūžu” mājvārdu tā arī neviens tā īsti nav mācējis pamatot. Jaunpiebālgā divi tādi ciemi atrodami, kas rada tūristu pārpratumus. Viennozīmīgi, ka tieši ar alus darīšanu un ligošanas tradīcijām „Krūzēm” vistiešākais sakars. Ir nostāsti, ka „Krūžu” mājās uz Līgo svētkiem dažs saimnieks senāk pa 600 litriem brūvējis alu. Tad arī ligojāņu no mājas uz māju, gājēju nav trūcis, par ligošanu vispār nerunājot.

*Labāk manu miežu druvu, ligo, ligo,
Ciena rukši uzrakuši, ligo, ligo;
Nekā manu alutiņu, ligo, ligo,
Bez dziesmām nodzēruši, ligo, ligo.*

Svarīgi ir bijis alus labums un daudzums, bet ne stiprums, lai ligojāji neapkrīstu un saglabātos rituāls.

Ir tāds nostāsts, ka mūsmājās četri jauni puīši senāk ieligojuši, un devīgs bijis Dolmaņtēvs. Tie ligojuši, ligojuši, projām negājuši, kamēr pa četriem sešdesmit litru muciņu izdzēruši sausu.

*Alutiņa dzērājam, ligo, ligo,
Dvēselite debesīs, ligo, ligo;
Brandavīna dzērājam, ligo, ligo,
Ellē kājas karājās, ligo ligo.*

Kā leģendas palikuši nostāsti, kā Jāņu vakarā ligojāji kājām nākuši no Zosēna, no Timšila un Maurāģiem. Ik gadu „Biskāps” pie saviem Baložu radniekiem „Lejas Krūzēs” nācis uz pulcēšanos. Jau pa Jēciem skanējis tik vareni, ka mans tēvs no Paupiem bērniībā paslepeni gājis izbaudīt vareno ligošanu.

Kā jau visi svētki, arī Līgo latviešiem ir ģimeniskuma svētki. Vai tad par tiem vislielākais prieks nesanāk bērniem? Mūža vislabākā ligošana, protams, bijusi kopā ar vecākiem, kad viņi spēja ar savu iniciatīvu un dziesmām radīt patiesu svētku prieku.

Grūtāk ir priedāties pienākumu pārpilnajā šodienā. Tagad priedājamies līdzī bērniem un viņu draugiem, kas kļuvuši par kopējiem draugiem. Ligojāji dažreiz skaitāmi simtos.

Dziesma tomēr brīnumus dara. Ar to gadu garumā rodam spēku jaunai ligošanai!

Šogad būs 33. gads, kopš alu uz Līgo svētkiem brūvēju patstāvīgi, katru gadu neiztrūkstot. Ir gan pāris reižu bijuši palīgā

kādi brīvprātīgi mācekļi, bet vai tad kāds mūsdienās var piestāvēt klāt visam turpat mēnesi garam rituālam: no miežu maisa diķi mērķšanas, iesala audzēšanas, kaltēšanas, maļšanas, vētišanas, trauku sagatavošanas, brūvēšanas, raudzēšanas, mucā liešanas... Tā nogaršošana, – tā jau gan patik daudz... „Lielkrūžu” alus ir īsts eko alus, jo mieži vienmēr bijuši pašu audzēti. Apīņi gan trīsreiz no brūža nākuši, kad tos rudenī salasīt aizmirsās. Priekšroku dodu maizes raugam. Alus raugu gan esmu izmantojis divas reizes, bet negribu, ka mans alus stipri tad atgādina brūža darināto.

Īstenībā alus darīšana ir ļoti neprognozējama būšana dažādu nejaušību ziņā. Cenšoties savlaicīgi novērst neveiksmes, alus var iznākt ļoti labs. To, kā var būt, kā var gadīties, kādi apstākļi ietekmē brūvēšanas laikā alus kvalitāti, nemaz izstāstīt nevar. Ja paša alus cieņā, cita paslavēt grūti. Domāju, ka „Lielkrūžu” alus ir cieņā, bet mulsina tas, ka ligojāji katru gadu atzīst brūvējumu par labāku, nekā garšojuši to iepriekšējā gadā. Te nebūšu vienprātis. Slavēts tika arī pats pirmais darījums.

Labs brūveris esot bijis vecāstēvs. Kad viņa pietrūcis, alu sākusī brūvēt vecāmāte, tad mamma. Tad gan tā primitīvāk ticis darīts. Krusttēva Ermaņa Elpera padomi nostiprināja manu prasmi alus darīšanā.

Tāpat kā senos laikos, kubulā, kur tiek plaucēta iesala masa, vēlāk temperatūras pacelšanai tiek iemesti nokaitēti laukakmeņi, tā alu padarot arī it kā maigāku. Koka kubula rūgšana pēc akmeņu iegremdēšanas rada lielu bērnu interesi, kas allaž nāk panašķoties ar iesala saldumu.

Katrī Jāņi ir neatkarotjami. Kad ligojāju pilna sēta, aizligot uz kaimiņu mājām sarežģīti. Viesmīlība tomēr paliek saimnieka ziņā. Tā drusciņ neērti, ka pretvizītēs paligot nesanāk. Tā apligošana no mājas uz māju ir svarīgākā sastāvdaļa, par ko mūsdienu ligojāji tā pamaz zina. Šie svētki rod kaimiņu uzticību, kad katrs var parādīt savu labāko gribu un pretimnākšanu.

Neesmu mānīcīgs, tomēr jautājums, vai garastāvoklis vai sievu bāršanās ietekmē alus kvalitāti, ir vietā. Iesalu var noslicināt vai pārmērcēt, tas var izrādīties arī par sausu. Tad iespējama neatbilstoša graudu dīdžība. Augšanu iespaido gaisa un ūdens temperatūra, arī mēness fāze. Iesals var sākt karst, un tas var arī nosalt. Iesals var nosmakt, sapelēt vai saskābt. Kaltēšanai ņemtais iesals vēl var būt neizaudzis vai arī pāraudzis, kas iespaido cukurošanos. Gan audzējot uz klonu, gan žāvējot, par visu jābūt nomodā, un tas nemitīgi jāgroza. Visi, kas brūvējuši alu, sastapušies ar alus netecēšanu, kas noved pie neliela iznākuma. Viengad alus netecēja, tad nācās visu alus putru pārkrāmēt, lai tiktu pie rezultāta. Svarīgi pareizā rupjumā samalt iesalu. Tāpat uzliet vajadzīgā karstuma ūdeni masai. Sākuma gados vienreiz tecēja gatavais iesala ekstrakts, kas ātri izbeidzās, un to nācās šķaidīt ar ūdeni, lai iegūtu vajadzīgo blīvumu. Arī pēc trīsdesmit gadiem neesmu sapratis, kāpēc tā bija toreiz. Cukuru alum neesmu licis nekad. Jāuzmanās arī no misas saglumēšanas, un kannas jāgremdē dzesināt akā. Raugam jābūt labas kvalitātes, lai tas vajadzīgā laika sprīdī aktivizētu alu, pasargājot no skābšanas. Apīņi var izrādīties neatbilstoša stipruma tāpēc lietderīgi izgaršot alus specifisko rūgtumu. Svarīgi notrāpīt rūgšanas pakāpi kubulā pirms pārliešanas mucā, no tā atkarīgs dzīvīgums. Arī mucā ielietam alum var izrādīties, ka muca netur spiedienu. Viens no svarīgākajiem rādītājiem alus kvalitātei ir koka trauku tīrība, vai mucas kārtīgi glabātas. Pieredze dod izvērtējumu būtiskiem alus kvalitātes kritērijiem.

Gadu no gada, visu darot atbilstoši senču receptēm, šķietami pilnīgi vienādi uzrodas negaidītas situācijas, ar ko nākas pacīnīties, un gandrīz vienmēr tā laimēties novērst. Šogad, domāju, stipri siltā laika dēļ man pieejamos apstākļos nebijusi vēlme augošanai iesalam bija karst un skābt. Kā šogad būs ar pašu alu, tad jau redzēsim. Būt jau būs.”

V. Johansone

Pikniks

Piknika lietas:

- * Proviantis
- * Dzeramais ūdens
- * Vienreizējās lietošanas trauki
- * Mitrās salvetes, papīra roku dvieļi
- * Grils un piederumi: ogles, aizdedzināmais šķidums, garie sērkociņi, dakšas u.c.
- * Iesmi un restītes
- * Dēlītis, trauki, kur sagatavot un novietot produktus
- * Dzesēšanas soma
- * Sēžamvietas un galdauts
- * Pretodu līdzeklis
- * Nojume

Atpūtas daudzveidībai:

- * Apgaismojums
- * Romantiku un gaismu nodrošinās lāpas, dedzināmas ar šķidumu, vai arī petrolejas lampas, kas ir skaistas un ērtas
- * Piepūšamie baseini
- * Bērnu nodarbināšanai viegli un praktiski – dažādu izmēru piepūšamie baseini, jo saulē ūdens tajos ātri sasils, turklāt atvases vieglāk uzraugamas
- * Iekarināmās šūpoles
- * Gan maziem, gan lieliem jautrus brīžus sagādās līdzpaņemtas iekarināmas šūpoles ar aķišiem – vienkārši iekarināmas jebkurā stabilā kokā; iegādājoties jāraugās, cik lielu svaru tās spēj noturēt.

Dzintara Meļņa piedāvātie drošas "piknikošanas" 11 baušļi:

1. Uzmanīgs *piknikotājs* – dzīvs *piknikotājs*.
2. Tikai dzīvam *piknikotājam* ir iespēja kļūt par kultūrālu *piknikotāju*.
3. *Piknikotājs* ir dabas draugs. Viņš neplēsīs kociņiem zarus iesmu pagatavošanai – viņš tos nogriezīs ar līdzpaņemto nazi.
4. *Piknikotājs* ir dzīvnieku draugs. Pie ugunsкура pieklīdušu aitu viņš neņņaus kailām rokām, bet gan izmantos līdzpaņemto cirvi.
5. *Piknikotājs* nav skopulis – viņš ir džentlmenis. *Piknikotājs* nekad nebāzīs draudzenes mutē ogli, apgalvojot, ka tas ir viegli piededzis šašliks.
6. *Piknikotājs* nav rīma. Pēc savu šašliku apēšanas viņš nesiekalosies, aplūkojot drauga suni. Izņēmot tad, ja *piknikotājs* ir ķiniētis.
7. Lai *piknikotājs* savas pārmērīgās rijības vai skopuma dēļ nekļūtu par tenku objektu citu *piknikotāju* vidū, līdzņemamo produktu daudzums vienai personai vienā piknikošanas reizē aprēķināms pēc šādas formulas:
$$PPL = \check{S} + K + A \quad \check{S} = 3PS : 10 \quad K = 0,5x\check{S}$$
$$A = 5x\check{S}$$
kur PPL – piknikotāja pilnīga laime; PS – *piknikotāja* svārs; $\check{S}$ – šašliku daudzums kilogramos; K – keču pa daudzums litros; A – alus daudzums litros.
8. *Piknikotājs* mīl bērnus. Viņš rūpējas par to drošību, tādēļ uz pikniku līdzī neņņem.
9. Īsts *piknikotājs* nekad nenožēlo, ka bijis piknikā, lai arī kāds tas būtu bijis.
10. Pat vispatiesākais *piknikotājs* nerīko pikniku ziemā. Cilvēkus, kuri pikniko ziemā, sauc par eskimosiem. Latvijā nav sastopami.
11. Īsts *piknikotājs* neņņem vērā cita *piknikotāja* izdomātus noteikumus. Viņš tos izdomā pats vai arī iztiek bez tiem.

(No laikraksta "Rītdiena" Nr.42)

Medus

Medus ir viens no daudzveidīgākajiem dabas produktiem. Tas palīdz stiprināt mūsu organismu, un ēšanai nav vajadzīga kāda noteikta sezona. Visbiežāk sastopamais ir liepziedu, viršu, meža, āboliņa medus. Šis gardums īpaši aktuāls kļūst tad, kad slimojam ar gripu un saaukstēšanās kaitēm. Ir cilvēki, kuri medu lieto katru dienu – pa tējkarotei no rīta. Speciālisti iesaka apēst dienā ne vairāk kā 100 gramus. Bet bites mums piedāvā ne tikai medu. Vērtīgi ir ziedputekšņi, kas satur vitamīnus, oglehidrātus, olbaltumvielas, mikroelementus. Propoliss, no grieķu valodas – bišu līme, ir sveķu vaska un ziedputekšņu maisījums, kuram piemīt pretvīrusa, baktericīda, antitoksiska u.c. iedarbība.

Apilaks – bišu māšu peru pienušs savukārt satur dažādus vitamīnus, tādas bioloģiski aktīvas vielas kā dzelzs, cinks, kobalts, mangāns.

Atrodi savu vietu

Karjera

Man brīžiem šķiet, ka vārds „karjera”, kuru tagad lieto, – tiek idealizēts. Vārds skan tā kā lepni, tāds kā prestižs vārds. Skolās šogad tika pilnveidota audzināšanas programma karjeras izglītības apgūšanā, kuras veidošanā arī man bija iespēja piedalīties. Un programmā lieto vārdu „karjera”, ar to saprotot secīgas programmas izveidi sevis izglītošanā mūža garumā. Un nebūt nav jāsaprot, ka vidusskolā izvēloties, kur iešu mācīties, to nevarētu mainīt pēc kāda laika posma – pusgada, gada, ja jūtu, ka izvēlētais nav man.

Piedalījos metodiskā materiāla „Karjeras izglītība 10.- 12.klasei” izveidošanā. Strādājot komandā, veidojās jauna pieredze, bet metodiskais materiāls ir labs palīgs gan skolotājiem, gan skolēniem. Īpaši skolēniem, lai, apgūstot šo kursu, dotu iespēju izprast darba tirgus straujās attīstības tempus, atrast savu vietu mūsdienī sabiedrībā, novērtēt un plānot savu karjeru. Karjeru?

Intereses, spējas...

Vispirms būtu jāsaņņem pareiza, patiesa, neviltota informācija par darba pasauli, par noteiktās profesijas vai darba veida saistību ar izglītību (vidējo profesionālo, augstāko...). Tikai tad ir iespējams savas intereses, spējas un iespējas samērot ar mērķu izvirzīšanu, tad būs mazāk vilšanās. Svarīgi, lai mana izvēlēta profesija būtu vajadzīga, lai būtu darbs pēc skolas beigšanas. Tas viss jāsaprot ar interesēm, spējām.

Izvērtēšanas metodes

Mūsu skolā skolēni mācījās kritiski domāt, analizēt, izvērtēt, darbojoties karjeras pulciņā, veidojot individuālos plānus, piedaloties „ēnu” vai „uzņēmumu” dienās, braucot uz izstādi „Skola 2007/2008”

Te gribu pateikt, ka vecāki ne vienmēr atbalsta savus bērnus „ēnu” dienās. Varbūt vienkārši nav pietiekama informācija. Tāpēc ļoti īsi - ko tas nozīmē – „ēnu” diena. Skolēni dodas uz kādu uzņēmumu vai iestādi pie kādas konkrētas profesijas cilvēka, kuru skolēns izvēlējis. Dienas garumā darba veicējs ir kopā ar skolēnu. Veic savu darbu, runā ar skolēnu. Kopīgi tiek pārrunāti jautājumi, kādas spējas, prasmes, zināšanas bija nepieciešamas strādājot. Varbūt komandas darbs, bet varbūt jāizlemj jautājumi un jāpieņem vienpersoniski. Tas ir ļoti svarīgi nākamās profesijas izvēlē.

Savukārt „uzņēmumu” dienās skolēnu grupa apmeklēja kādu uzņēmumu, kurā redz, kādas prasmes vajadzīgas, runā ar strādājošiem, iepazīst darba apstākļus.

Novēlu katram skolēnam atrast savu vietu, atbilstošu interesēm, spējām! Atrast sev vēlamu mācību iestādi, vislabāko darba devēju. Ļoti daudz kas atkarīgs no darbinieka kvalifikācijas, pieredzes, bet ļoti daudz kas no cilvēka čakluma...

Informāciju Tu vari saņņemt arī internetā:

<http://www.karjerascentrs.lv/>; <http://www.viaa.gov.lv/>;

<http://www.izaugsme.lv/>.

Ja tev nepieciešama palīdzība informācijas saņņemšanā, vari piezvanīt **26615072**. Jūlija mēnesī varu būt tavā rīcībā!

Vēsma Johansone

Jaunākās grāmatas pagasta bibliotēkā

Skaistais, bagātīgi ilustrētais izdevums „100 lauku sētas Latvijā” iepazīstina arī ar mūsu pagasta „Lielkrūzēm” un to saimniekiem. Grāmata „**Bioloģiskās augkopības pamati**” ieinteresēs zemniekus. F.Brūsa „**Ja suns spētu runāt...**” nodrēs ikvienam, kurš vēlas vairāk uzzināt par šo mājdzīvnieku, bet T.Alana grāmata „**Viegli kopjams dārzs**” domāta visiem privātmāju īpašniekiem.

Ar saviem iespaidiem, kuri radušies ceļojumos apkārt pasaulei, iepazīstina divi Latvijas iedzīvotāji: A.Skroderis grāmatā „**Iespaidu kolekcionārs**” un S.Timofejeva izdevumā „**Pirmais burātāju brauciens apkārt pasaulei**”.

Visiem, kurus interesē astroloģija un, kuri atzīst Kosmosa ietekmi uz cilvēku un dzīvo dabu, palīdzēs daudz ko jaunu uzzināt „**Labais mājas draugs visam mūžam**” (Gadi, mēneši, nedēļas, dienas, stundas), kā arī „**Sadzīves astroloģija**” 2. daļa.

A.Dziļuma „**Raksti**” 24.sējuma var izlasīt romānu „**Raženā audze**”. Sērijā „**Lata romāns**” jauns izdevums ir M.Geidānei - „**Negaisa laiks**”, M.Zīlei „**Lakstīgalu asaras**” un R.Šulcam „**Izraidītie**”. Ilgi esam gaidījuši kādu jaunu I.Indrānes darbu. Nu ceļu pie saviem lasītājiem sāk romāns „**Dievsuniši**”. L.Muktupāvela iepriecina savus talanta cienītājus ar grāmatu „**Totēmi**”, bet G.Repšes stāstus var izlasīt krājumā „**Pilsoniskā rasa**”.

Dzejas cienītāji varēs iepazīties ar G.Krauzes krājumiņu „**Zvaigžņu putekļi**” un M.Laukmanes - „**Sirds bez žoga**”.

Visus, kuriem tuva ir Ž.Buasāras daiļrade, iepriecinās romāns „**Uzklausī mani!**”. Savukārt, amerikāņu rakstnieces S.M.Kidas grāmata „**Bišu slepenā dzīve**” mūsu lasītājiem būs pirmā tikšanās ar šo autori.

Asu izjūtu cienītājus aizraus A.Mariņinas jaunais romāns 2 grāmatās „**Ledus sajūta**”, N.Robertsas „**Bēdz, kamēr...**” (maksas abonementā), kā arī S.Braunas „**Strupceļš**”, M.Kordija „**Mesijas kods**” un D.Korecka „**Izpildīt spriedumu!**”. Meitenes un viņu māmiņas ieinteresēs M.Noimanis „**Stilīgās frizūras**”. Lai bērniem vasaras brīvlaikā nebūtu garlaicīgi, esam iegādājušies daudz bērnu grāmatiņas: L.Briedis - „**Ar divām bārdām bārdains**”, V.Disnejs „**Sirsnīga tikšanās, Džeka un Čiepas piedzīvojumi**”, „**Ko sēsi, to pļausi... un citi stāsti**” un „**Vasaras rotaļas**”, M.Volfs „**Četri draiski ķengurēni**”, latviešu tautas pasakas „**Kaķis un peles**”, „**Lētīcīgā pūce**”, „**Rausis**”, „**Sisenis un skudra**”, B. Minte-Kēniga „**Burvju triki & Milas maģija**”, U.Polis - Polītis „**Dārza malā vasariņa**” (dzejoļi), M.Rungulis „**Taksis Maksis**”, J.Zvirgzdiņš „**Konteineru meitene Rudīte**”, K.Nestlingere „**Stāsts par pingvīnu**”, K.Janovska „**Martas un Gustava atklājumu pasaulē**”, E.Tompsons „**Kāpēc debesis ir zilas un papagaiļi runā?**”

„Bērnu žūrija”

Šogad turpināsim saņemt jaunus izdevumus no valsts 2 projektu ietvaros - „**Jaunu grāmatu iegāde bibliotēkās**” un „**Bērnu žūrija**”.

Visus bērnus, kuri vēlas piedalīties žūrijas darbā, jūlijā sagaidīsim ar jaunajām grāmatām un līguma veidlapām. Dažas grāmatiņas mūsu bibliotēkas krājumā 1 eksemplārā jau ir, tāpēc nepacietīgākie var sākt lasīšanas maratonu jau tagad.

Valsts kultūrkapitāla fonda kultūras programmas “Bērnu žūrija” kolekcija 2007.gadā.

1. - 2. klasei
  1. Zandere I. Māsa un brālis. – Rīga: liels un mazs, 2006.
  2. Zandere I. Ja tu esi sivēns: 25 mikļupanti. – Rīga: liels un mazs, 2006.
  3. Braucam Rīgu lūkoties. – Rīga: Annele, 2007.
  4. Lada J. Mūsu Kārlēna skaitāmpanti. – Rīga: Pētergailis, 2006.
  5. Ļūdēns V. Nosapņotās murrādzesmiņas. – Rīga: Zvaigzne, 2006.
  6. Daniela de Luka. Vilcēns Varis.- R.: Jāņa Rozes apgāds, 2006.
  7. Valdbergs M. Ziemas burtu pasakas.- R.:MiaPress, 2006.
3. - 4. klasei
  1. Brūveris P. Brīnumdzejoļi. – Rīga: Zvaigzne, 2006.
  2. Auseklis U. Pasakas ar baltām ķepām. – Rīga: Garā pupa, 2007.
  3. Rūmnieks V. Murjāņu pasakas. – Rīga: Garā pupa, 2007.
  4. Rinkule-Zemzare Dz. Sikspārni, kur tu deri? – R.: Drukātava, 2006.
  5. Zvirgzdiņš J. Konteineru meitenīte Rudīte. – Rīga : Zvaigzne ABC, 2007.
  6. Herge. Faraona cigāri. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2007.
  7. Dreika D. Rakargrāmata. – Rīga: Daugava, 2006.
5. - 7. klasei
  1. Rullis un Eke, un Pipa, un Sauters P. Bērnu grāmata.- Rīga: liels un mazs, 2007.
  2. Rungulis M. Taksis Maksis. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2007.
  3. Viks. Pakrastnieki. – Rīga: Pētergailis, 2006.
  4. Brīnišķā pērle: Spāņu pasakas.- Rīga: Omnia mea, 2006.
  5. Perro Š. Pasakas.- Omnia mea, 2007.
  6. Samauska I. Kā uzburt sniegu: Dzejoļi. – Rīga: liels un mazs, 2006.
  - 7.Kordere Z. Lauvu zēns. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2006.
8. - 9. klasei
  1. Melgalvs M. Lietus lāses pieskāriens. - Rīga: Zvaigzne ABC, 2006.
  - 2.De Mari Silvana. Pēdējais elfs. – Rīga: Laikraksts Diena, 2006.
  - 3.Vallika A. Ko darīt, Anna. – Rīga: Zvaigzne, 2006.
  - 4.Strouds Dž. Samarkandas amuleti. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2006.
  - 5.Birkbeimers K. Kristofera Kolumba pēdējais ceļojums. - Rīga: Jumava, 2007.
  6. Ābele I. Atgāzenes stacijas zirgi. – Rīga: Atēna, 2006.
  7. Verns Ž. Kapteiņa Granta bērni.- R.: Zvaigzne ABC, 2006.

Sakarā ar inventarizāciju

2. jūlijā bibliotēka visiem lietotājiem būs slēgta!

Baiba Logina

ZEMNIEKIEM!

Šodien jau aiz muguras saspringtais platbimaksājumu pieteikšanas laiks. Priecājos, ka daudzi zemnieki kļuvuši zinošāki un drošāki, un savus atbalsta pieteikumus aizpildīja paši. Patiesībā, aizpildot gados jauniem cilvēkiem pieteikuma veidlapas, es izdaru "lāča pakalpojumu", jo zūd interese pašiem iedziļināties situācijā par savu zemi, savukārt, es esmu "apkrāvusies" ar lieku darbu un ir grūti nodrošināt tā kvalitāti.

Ja sekojāt publikācijām laikrakstos un izlasījāt rokasgrāmatu, tad jau esat informēti, ka šogad ir dažas būtiskas izmaiņas, kas pārsvarā skar tās saimniecības, kurās zemes īpašums pieder vienam ģimenes loceklim, bet lopi ir uz cita vārda.

Galvenā doma, ka katram, kas vēlas pieteikties maksājumam par piena kvotu vai kautiem lopiem, jābūt platbimaksājumu pieteikumam kaut uz vienu hektāru zemes. Tāds noteikums spēkā būs arī nākamgad!

Jāpievērš uzmanība, ka šogad, lai saņemtu MLA maksājumu, vajag nodrošināt 0,2 dzīvnieku vienības uz katru pieteikto hektāru. Vērā tiks ņemti dati uz 1. jūliju.

Datu centrā jau šīs ziņas ir, taču tās jāapstiprina pašiem, aizsūtot ziņas par ganāmpulka sastāvu. Veidlapas var atrast internetā, kā arī pagastā pie lauksaimniecības darba organizatorēm.

Miļi sveiciens pagasta Līgām un Jāņiem! Lai mums visiem jauki šie svētki! Lai laba vasara, daudz darba un pietiek enerģijas to padarīt!

Maija, lauksaimniecības darba organizatore

Apdrošināšanas akciju sabiedrība "BALVA"

Vēsture

AAS BALVA ir dibināta 1992.gada 3.aprīlī. Laiks, kas pagājis kopš šīs dienas, ir kļuvis par straujas izaugsmes un jaunu iespēju meklējumu periodu. Mūsu apdrošināšanas sabiedrība ir dinamiski attīstījusies un kļuvusi par vienu no Latvijas apdrošināšanas tirgus līderēm.

Kvalitātes garantijas augstākajā starptautiskajā līmenī

1996.gadā AAS BALVA kā vienīgā no Latvijas apdrošināšanas sabiedrībām tika uzņemta starptautiskajā apdrošināšanas tīklā I.N.I. (International Network of Insurance); 1997.gada novembrī mūsu apdrošināšanas sabiedrība un 27 apdrošinātāji no 17 valstīm izveidoja Transnacionālo apdrošinātāju grupu INGOSSTRAKH.

Stabilitāte

viens no svarīgākajiem apdrošināšanas sabiedrības finanšu stabilitātes rādītājiem ir apdrošināšanas atlīdzību izmaksas laika posmā no 2000. līdz 2002.gadam AAS BALVA apdrošināšanas atlīdzību izmaksas bija sekojošas:

2001.gadā - 1 963 826 lati;

2002.gadā - 1 970 232 lati;

2003.gadā - 2 438 045 lati.

Plašs pārstāvniecības tīkls Latvijas teritorijā

31 pārstāvniecība un 57 apdrošināšanas biroji un pārdošanas punkti, partneru uzņēmumi, kas piedāvā AAS Balva pakalpojumus uz līguma pamata, garantē mūsu klientiem nevainojamu apdrošināšanas pakalpojumu kvalitāti visā Latvijas teritorijā.

Kompleksie līgumi

AAS BALVA piedāvā kompleksās apdrošināšanas līgumus fiziskām un juridiskām personām. Kompleksais līgums sevī ietver īpašuma, transporta, veselības, nelaimes gadījumu, atbildības un cita veida apdrošināšanas aizsardzību. Klientam ir tiesības pašam izvēlēties sev nepieciešamo apdrošināto risku komplektu. Kompleksā apdrošināšana ir pati efektīvākā, jo:

1. apdrošinājumaņēmējs iegūst ievērojamas atlaides (līdz 40%);
2. samazinās laika patēriņš apdrošināšanas polises noformēšanai;
3. veidojas savstarpējas uzticības atmosfēra starp apdrošinātāju un apdrošinājumaņēmēju.

Uzzini

Jaunpiebaldzēniem iespējams veikt šādus apdrošināšanas veidus:

- 1) autoīpašnieku obligāto CTA (Eiropa, Krievija, Baltkrievija),
- 2) transportlīdzekļu KASKO,
- 3) īpašumu,
- 4) būvniecības riska,
- 5) pret nelaimes gadījumiem,
- 6) ārzemju ceļojumu apdrošināšanu u.c.

Iespējams, lasītāji, zini, ka vairākos apdrošināšanas veidos ir atlaides līdz 50%. Tomēr vislabāk, ja aprunāsies ar speciālistiem šajos jautājumos. **Ausma Ceple** (tālrunis – 4162404) un **Ausma Bruževica** (tālrunis – 4162676).

Lai veicas!

Materiālu apkopojā **V.Johansone**

Pasākumi

21.jūlijā – Pagasta sporta svētki.

28.jūlijā – Piebalgas novada kultūras svētki Vecpiebalgā.

4.augustā – brīvdabas izrāde, Rūdolfis Blaumanis „Skroderdienas Silmačos”,
Liepājas teātris.

18.augustā – izstāde – gadatirgus visas dienas un nakts garumā
„Izvēlies Piebalgu!”

Sekojiēt reklāmai!

Paziņojumi

PAZIŅOJUMS

SIA “Piebalgas alus” organizē

Jāņu dienas vaļējā gaišā nefiltrētā alus “Jubilejas” tirdzniecību pie alus darītavas
Jaunpiebalgā, Gaujas ielā – 2

20. jūnijā no 11.00 līdz 18.00

21. jūnijā no 9.00 līdz 18.00

22. jūnijā no 9.00 līdz pēdējam kausam

Iepildīšana pircēja traukos.

Nodarbinātības valsts aģentūra

Cēsu filiāle

(Bērzaines iela 15, Cēsis, tālrunis 4127773)

pieņem apmeklētājus:

Katru dienu no 9.00 līdz 15.00 (izņemot mēneša pirmo piektdienu)

Dāvina

Ļoti skaistus 7 nedēļas vecus **kaķēnus**: runcītis – melns, biezs akots. Zem kakliņa, padusītēm, pavēderes neliels baltumiņš; kaķenīte ar interesantu krāsu salikumu (melni bēšīga, uz ķepiņām rudās svītras).

Patstāvīgi ēd, dabiskās vajadzības nokārto kastītē. Vairāk piemēroti turēšanai telpās, bet pakāpeniski var radināt pie āra apstākļiem.

Zvanīt pa tālr. **26257385**

Kur apaļa rītos lec saule,
kur apaļš mēness riet,
pret bērzu apaļām skupsnām
apaļi debeši iet,
kur lielceļu ličuloči
apaļus likumus met...
Tur mana apaļā dzīve
kā ābols zara galā.

(O.Lisovska)

60	Sarma Petrovska	18.07.1947.	Brāļu Kaudzišu iela 5-15
	Jānis Putniņš	27.07.1947.	Meža iela 6
65	Andris Razminovičs	03.07.1942.	Lejas Jēci
70	Marija Brezinska	07.07.1937.	Brāļu Kaudzišu iela 2
	Vija Lēruma	26.07.1937.	Vecģevi
75	Ida Bērziņa	06.07.1932.	Bērziņi
	Vija Adonija Melece	19.07.1932.	Gaujas iela 6-3
80	Asja Alise Auziņa	16.07.1927.	Gaujas iela 16
92	Jūlija Červjakova	04.07.1915.	Kalna Kaņepi
60	Valerijs Augstkalns	28.08.1947.	Mazpurviņi
	Laimons Bedeicis	13.08.1947.	Lielnaudēji
	Zaiņa Damroze	15.08.1947.	Atvari
	Jons Kalašinskis	21.08.1947.	Zaļkalni
65	Iļgonis Grants	29.08.1942.	Jaunpiežiņi
	Rudīte Radziņa	25.08.1942.	Vecbaši
	Ausma Zvēriņa	24.08.1942.	Gaujas iela 33-8
70	Dzidra Ābelniece	09.08.1937.	Meža Butlēri
	Rasma Ose	01.08.1937.	Rūpniecības iela 4-6
	Biruta Smilga	12.08.1937.	Sermuļi
75	Vladislavs Kolčs	29.08.1932.	Krasta Abrupi
80	Milda Pliņka	22.08.1927.	Veckrūzes
	Anna Emīlija Tenča	18.08.1927.	Brāļu Kaudzišu iela 10a

Sveicam jūlija un augusta jubilārus!

Ceriņu zars ietriecas logā:
„Nu nav neviens mūžs pa vējam!”
Tik no piedzimšanas līdz sniegam
Gaisma mums apsoltā!

Uz balto kapukalnu aizvadīti

Aigars Briņķis 27 gadu vecumā,
Lūcija Doniņa 96 gadu vecumā,
Leons Eihmanis 78 gadu vecumā,
Modris Kripēns 78 gadu vecumā,
Elza Drulle 85 gadu vecumā,
Aleksandra Keiša 83 gadu vecumā,
Valentīna Muravska 87 gadu vecumā.

Sīrsnīga līdzjūtība piederīgajiem!

Īpašs paziņojums!

Ja tiek atrasta **nesprāgusi municija**, nekavējoties ziņot Nacionālo bruņoto spēku Apvienotā operāciju centra dežurantam, tālrunis **7071000** (+3171 7071000)

Vetārsti Annu Mackeviču varēsiet sazvanīt 7., 8. un 21., 22. jūlijā.

Tālrunis - 29409709

KAPU SVĒTKI

Jaunpiebālgā
2007.gada 1.jūlijā plkst 13.00

Avīzes nākamais numurs tiks izdots augusta mēnesī

Jaunpiebālgas pagasta pašvaldības izdevums

Redakcija: Zane Althabere tālr. 4162437 (darbā), 26345624 (mob.) Vēsma Johansone tālr. 4162582 (mājās), 26615072 (mob.), e-pasts biblio@jvdc.edu.lv Mājas lapas adrese <http://www.jaunpiebalga.lv>

Par skaitļu un faktu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstu atbild autors. Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Pārpublicēšanas vai citēšanas gadījumā atsauce ir obligāta.

Iespiests SIA "Madonas poligrāfists".